

دانشکده علوم ریاضی
گروه ریاضی محض

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته
ریاضی محض، گرایش جبر

عنوان

گروه‌های متناهی با رده‌های تزویج خاص

استاد راهنما

دکتر سید حیدر جعفری

دانشجو

رقیه ملک پور

بهمن ۹۲

به نام بی نامی که جان را فکرت آموخت

«الاذکر اللہ تطمئن القلوب»

خدای مهربانم...^۱

همیشه به یاری تو امید دارم...

کمکم کن که رشته‌ی امیدم نگسلد...

^۱ مناجاتی از دکتر علی شریعتی.

مدیریت تحصیلات تکمیلی
فرم شماره (۶)

باسمه تعالی

شماره:
تاریخ:
ویرایش:

فرم صورت جلسه دفاع از پایان نامه تحصیلی دوره کارشناسی ارشد
با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر (عج) نتیجه ارزیابی جلسه دفاع از پایان
نامه کارشناسی ارشد رقیه ملک پور رشته ریاضی محض گرایش جبر تحت عنوان گروه‌های متناهی با
رده‌های تزویج خاص که در تاریخ ۹۲/۱۱/۱۶ با حضور هیأت محترم داوران در دانشگاه صنعتی شاهرود
برگزار گردید به شرح ذیل اعلام می‌گردد:

☐ مردود	☐ دفاع مجدد	☒ قبول (با درجه: بسیار ممتاز امتیاز ۱۸/۱۵)
--------------------------------	------------------------------------	--

۱- عالی (۲۰ - ۱۹) ۲- بسیار خوب (۱۸/۹۹ - ۱۸)

۳- خوب (۱۷/۹۹ - ۱۶) ۴- قابل قبول (۱۵/۹۹ - ۱۴)

۵- نمره کمتر از ۱۴ غیر قابل قبول

عضو هیأت داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه علمی	امضاء
۱- استاد راهنما	دکتر سید حیدر جعفری	استادیار	
۲- استاد مشاور			
۳- نماینده شورای تحصیلات تکمیلی	دکتر علیرضا خدای	استادیار	
۴- استاد ممتحن	دکتر مهدی رضا خورسندی	استادیار	
۵- استاد ممتحن	دکتر اسدالله فرامرزی	استادیار	

رئیس دانشکده: دکتر احمد زبیره امضاء

تقدیم به

پدر و مادر عزیز و مهربانم که لحظه‌ای بدون آنها وجود نخواهم داشت...

سپاس گزارى...پ

سپاس خداوندگار حكيم را كه با لطف بى‌كران خود، آدمى را زيور عقل آراست.
در آغاز وظيفه خود مى‌دانم از زحمات بى‌درىغ استاد راهنماى عزيز و مهربانم، جناب آقاى دكتر سيد
حيدر جعفرى، صميمانه تشكر و قدردانى كنم كه قطعاً بدون راهنمايى‌هاى ارزنده ايشان، اين مجموعه به
انجام نمى‌رسيد.
در پايان، بوسه مى‌زنم بر دستان خداوندگاران مهر و مهربانى، پدر و مادر عزيز و مهربانم و بعد از
خدا، ستايش مى‌كنم وجود مقدس‌شان را كه هميشه بهترين ياور و پشتيبان من هستند.

رقم ملك پور
بهمن ۹۲

تعمیر نامه

اینجانب رقیه ملک پور دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ریاضی محض دانشکده علوم ریاضی دانشگاه شاهرود، نویسنده پایان نامه با عنوان گروه‌های متناهی با رده‌های تزویج خاص، تحت راهنمایی دکتر سید حیدر جعفری متعهد می‌شوم:

- تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجام شده است و از صحت و اصالت برخوردار است.
- در استفاده از نتایج پژوهش‌های دیگر پژوهش‌گران، به مرجع مورد استفاده استناد شده است.
- مطالب این پایان نامه، تا کنون توسط خود، یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارایه نشده است.
- حقوق معنوی این اثر، به دانشگاه شاهرود متعلق دارد، و مقالات مستخرج با نام “ دانشگاه شاهرود “ یا “ Shahrood University “ به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آوردن نتایج اصلی پایان نامه تاثیرگذار بوده‌اند، در مقالات مستخرج از پایان نامه رعایت می‌گردد.
- در تمام مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که از موجود زنده (یا بافت‌های آنها) استفاده شده است، ضوابط و اصول اخلاقی رعایت شده است.
- در تمام مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته (یا استفاده) شده است، اصل رازداری و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است.

رقیه ملک پور
بهمین ۹۲

مالکیت نتایج و حق نشر

- تمام حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، کتاب، برنامه‌های رایانه‌ای، نرم‌افزارها و تجهیزات ساخته شده) متعلق به دانشگاه شاهرود می‌باشد. این مطلب باید به نحو مقتضی، در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود.
- استفاده از اطلاعات و نتایج موجود در این پایان نامه بدون ذکر منبع مجاز نمی‌باشد.

چکیده

در این پایان نامه ابتدا رده‌های تزویج در گروه‌های متناهی را تعریف نموده و این ویژگی که حاصل ضرب هر دو رده تزویج غیرمعکوس از گروه G ، یک رده تزویج از G شود را در قالب شرط A و همچنین این ویژگی که به ازای هر $x, y \in G$ که $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ تساوی $x^G y^G = (xy)^G$ برقرار باشد را در قالب شرط B بیان می‌کنیم.

در ادامه گروه‌های کامینا، گروه‌های فروبنیوس و نیز رابطه ایزوکلینیسم و ایزوکلینیک را در گروه‌های متناهی تعریف می‌کنیم و سپس ارتباط آن‌ها را با شرط‌های A و B مورد مطالعه و بررسی قرار می‌دهیم.

کلمات کلیدی: رده تزویج، گروه آفین، گروه کامینا، ایزوکلینیسم، گروه فروبنیوس

پیشگفتار

تاکنون ریاضیدانان در زمینه حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های متناهی و نامتناهی مطالعات و بررسی‌های مختلف و زیادی انجام داده‌اند و به نتایج قابل توجهی دست یافته‌اند. از جمله در سال ۱۹۸۳، ریاضیدان آلمانی مینفرد دروست^۲ [۷] حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های متقارن نامتناهی را مورد مطالعه قرار داد. در سال ۱۹۸۵، آراد و هرزوغ^۳ [۲] توان‌ها و حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های ناآبلی متناهی ساده ($FINASIG$) و در گروه‌های نامتناهی را نیز مورد بررسی قرار دادند و در این مطالعات و بررسی‌ها از قضیه مهم زیر که در مرجع [۳] آمده است استفاده زیادی نمودند. فرض کنید G یک $FINASIG$ و $C \neq 1$ یک رده تزویج در G باشد. در این صورت عدد صحیح مثبت m وجود دارد که $C^m = G$.

در سال ۱۹۹۳، لیو^۴ [۱۵] به مطالعه حاصل ضرب رده‌های تزویج دوری در گروه‌های $PSL(n, F)$ پرداخت. در سال ۱۹۹۵، ریاضیدان روسی گاردیو^۵ [۸] مطالعات آراد و هرزوغ را روی گروه‌های جبری و نیز در سال ۲۰۰۵، گاردیو [۹] چنین مطالعاتی را روی گروه‌های خطی به انجام رسانید. هم‌چنین از مطالعات و بررسی‌هایی که در سال ۲۰۱۳، در مورد حاصل ضرب رده‌های تزویج انجام گرفت می‌توان به مطالعات گروک و همکاران^۶ [۱۱] روی حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های متناهی و گروه‌های جبری ساده اشاره داشت. حال در این پایان‌نامه که از [۵] گرفته شده است گروه‌های متناهی G را معرفی و رده‌بندی می‌نماییم که حاصل ضرب هر دو رده تزویج غیرمعکوس از G یک رده تزویج از G شود. این پایان‌نامه مشتمل بر سه فصل است که

- در فصل اول، تعاریف و قضایایی را بیان می‌کنیم که در فصل‌های بعدی مورد نیاز است.
- در فصل دوم، ابتدا حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های متناهی را بررسی نموده و این ویژگی که حاصل ضرب هر دو رده تزویج غیرمعکوس از گروه G ، یک رده تزویج از G شود را در قالب شرط A و هم‌چنین این ویژگی که به ازای هر $x, y \in G$ که $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ تساوی $x^G y^G = (xy)^G$ برقرار باشد را در قالب شرط B بیان می‌کنیم سپس قضایا و نتایجی را در این زمینه بیان کرده و به اثبات می‌رسانیم. در ادامه به معرفی گروه‌های کامینا^۷ پرداخته و نشان می‌دهیم که هر p -گروه فوق‌ویژه، گروه کامیناست و هم‌چنین اگر G یک p -گروه کامینا باشد آنگاه

^۲Manfred Droste

^۳Arad and Herzog

^۴Lev

^۵Gordeev

^۶Guralnick

^۷Camina group

در شرط A صدق می‌کند.

در پایان رابطه ایزوکلینیسیم ^۸ و ایزوکلینیک ^۹ در گروه‌های متناهی را تعریف می‌کنیم و نشان می‌دهیم که اگر گروهی در شرط B صدق کند آنگاه هر گروه ایزوکلینیک با آن نیز در این شرط صدق می‌کند.

- در فصل سوم، گروه‌های ناآبلی غیرپوچ‌توانی را که در شرط B صدق می‌کنند مورد مطالعه و بررسی قرار می‌دهیم و به بررسی دقیق‌تر ساختار و ویژگی‌های گروه‌های فروبنیوس ^{۱۰} می‌پردازیم. در ادامه به معرفی دو گروه $F^+ \times F^\times$ و $E_9 \times Q_8$ پرداخته و ثابت می‌کنیم $F^+ \times F^\times$ و $E_9 \times Q_8$ گروه‌های فروبنیوس هستند. سرانجام نشان می‌دهیم که این دو گروه فروبنیوس در شرط A نیز صدق می‌کنند.

^۸Isoclinism

^۹Isoclinic

^{۱۰}Frobenius group

فهرست مطالب

۱	پیش‌نیازها و تعاریف مقدماتی	۱
۱	عمل‌گروه‌ها بر مجموعه‌ها و برخی تعاریف مقدماتی	۱.۱
۷	گروه‌های پوچ‌توان و حل‌پذیر	۲.۱
۱۱	گروه‌های فروبنیوس و آفین	۳.۱
۱۵	گروه‌های متناهی پوچ‌توان با رده‌های تزویج خاص	۲
۱۵	حاصل‌ضرب رده‌های تزویج	۱.۲
۲۳	گروه‌های کامینا و حاصل‌ضرب رده‌های تزویج	۲.۲
۲۸	ایزوکلینیسیم و حاصل‌ضرب رده‌های تزویج	۳.۲
۳۳	گروه‌های متناهی غیرپوچ‌توان با رده‌های تزویج خاص	۳
۳۳	ویژگی‌های گروه‌های فروبنیوس	۱.۳
۴۰	حاصل‌ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های غیرپوچ‌توان	۲.۳
۵۶	مراجع	
۵۸	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی	

فصل ۱

پیش‌نیازها و تعاریف مقدماتی

این فصل برخی از تعاریف و مفاهیمی را بیان می‌کند که دانستن آن‌ها برای مطالعه فصل‌های بعدی ضروری است.

۱.۱ عمل‌گروه‌ها بر مجموعه‌ها و برخی تعاریف مقدماتی

تذکر ۱.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. عضو همانی و نیز زیرگروه بدیهی از G را با 1 یا 1_G و هم‌چنین مجموعه $\{1\} - G$ را با $G^\#$ نشان می‌دهیم. اگر $x \in G$ آنگاه زیرگروه $\langle x \rangle$ از G را زیرگروه دوری تولید شده توسط x می‌گوییم. هنگامی که H یک زیرمجموعه، یک زیرگروه و یا یک زیرگروه نرمال از G باشد به ترتیب آن‌ها را با $H \subseteq G$ ، $H \leq G$ و $H \trianglelefteq G$ و اگر H مشمول اکید در G باشد آنگاه به ترتیب آن‌ها را به صورت $H \subset G$ ، $H < G$ و $H \triangleleft G$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۲.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $N \subseteq G$. در این صورت N را یک مجموعه نرمال در G گوئیم هرگاه به ازای هر $g \in G$ ، $gN = Ng$.

تعریف ۳.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت به ازای هر $x, y \in G$ را $x^y = y^{-1}xy$ مزدوج عنصر x با y می‌گوییم و $x^G = \{g^{-1}xg \mid g \in G\}$ را رده G -تزوئج عنصر x (یا به عبارت دیگر رده تزوئج عنصر x در G) می‌نامیم. به ویژه اگر $x \in G$ و $H \leq G$ آنگاه $x^H = \{x^h \mid h \in H\}$ رده H -تزوئج عنصر x و نیز $[x, H]$ مجموعه‌ی همگی $[x, h]$ ‌ها که $h \in H$ را نشان می‌دهد.

لم ۴.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت به ازای هر $x, y \in G$

$$x^G = y^G \iff x \in y^G.$$

برهان. فرض کنید $x, y \in G$. در این صورت

$$\begin{aligned} x^G = y^G &\iff \forall g \in G \quad \exists h \in G \quad g^{-1}xg = h^{-1}yh \\ &\iff x = gh^{-1}yhg^{-1} \\ &\iff x \in y^G. \end{aligned}$$

□

تعریف ۵.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت به ازای هر $x, y \in G$,

$$[x, y] = x^{-1}y^{-1}xy = x^{-1}x^y$$

را یک جابه‌جاگر در G می‌نامیم. هم‌چنین به‌آسانی دیده می‌شود که اگر $x \in G$ و $H \leq G$ آنگاه به ازای هر $x^H = x[x, H]$ و بنابراین $x^h = x[x, h]$, $h \in H$.

تعریف ۶.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت زیرگروه تولید شده توسط مجموعه‌ی همه‌ی جابه‌جاگرها را زیرگروه جابه‌جاگر G یا گروه مشتق G می‌نامیم و با علامت G' یا $[G, G]$ نمایش می‌دهیم. به عبارت دیگر

$$G' = [G, G] = \langle \{[x, y] \mid x, y \in G\} \rangle.$$

لم ۷.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $H \leq G$. در این صورت به ازای هر $x, y \in G$

$$x^H y^H = (xy)^H \iff [x, H]^y [y, H] = [xy, H]. \quad (۱.۱)$$

برهان. فرض کنید $x^H y^H = (xy)^H$. بنا به تعریف ۵.۱.۱، $x^H = x[x, H]$ ، $y^H = y[y, H]$ و هم‌چنین $(xy)^H = xy[xy, H]$ پس

$$x^H y^H = x[x, H]y[y, H] = xy[x, H]^y [y, H].$$

بنابراین طبق فرض $xy[x, H]^y [y, H] = xy[xy, H]$ و در نتیجه $[x, H]^y [y, H] = [xy, H]$ به عکس فرض کنید $[x, H]^y [y, H] = [xy, H]$. در این صورت با ضرب از چپ xy در دو طرف این تساوی داریم

$$xy[x, H]^y [y, H] = x[x, H]y[y, H] = x^H y^H \quad (۲.۱)$$

و

$$xy[xy, H] = (xy)^H. \quad (۳.۱)$$

□

لذا تساوی (۲.۱) برابر تساوی (۳.۱) است.

تعریف ۸.۱.۱. گروه G و مجموعه‌ی ناتهی X را در نظر بگیرید. فرض کنید به ازای هر g از G و هر x از X ، عضو یکتایی از X که آن را با علامت $x \bullet g$ نشان می‌دهیم وجود داشته باشد به طوری که

(۱) به ازای هر $x \in X$ ، $x \bullet 1 = x$ و

(۲) به ازای هر g_1 و g_2 از G و هر $x \in X$ ، $x \bullet (g_1 g_2) = (x \bullet g_1) \bullet g_2$.

در این صورت می‌گوییم G بر X (از راست) عمل می‌کند و \bullet را عمل G بر X می‌گوییم. برای سهولت در نوشتن، به جای $x \bullet g$ از xg استفاده می‌کنیم.

تعریف ۹.۱.۱. فرض کنید گروه G بر مجموعه‌ی ناتهی X عمل کند و $x \in X$. در این صورت مجموعه‌ی $\{g \in G \mid xg = x\}$ را پایدارساز x در G می‌نامیم و با علامت $St_G(x)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۱۰.۱.۱. فرض کنید گروه G بر مجموعه‌ی ناتهی X عمل کند. رابطه‌ی \sim را در X چنین تعریف می‌کنیم

می‌گوییم $x_1 \sim x_2$ در صورتی‌که به ازای عضوی از G مانند g ، $x_1 g = x_2$. رابطه‌ی \sim یک رابطه‌ی هم‌ارزی در X است. هر رده‌ی هم‌ارزی را یک مدار عمل یا گاهی از اوقات یک G -مدار می‌نامیم. اگر $x \in X$ آنگاه رده هم‌ارزی شامل x را مدار x در G می‌نامیم و آن را با علامت $Orb_G(x)$ (یا مختصراً با $Orb(x)$) نشان می‌دهیم. با توجه به این تعریف، $Orb_G(x) = \{xg \mid g \in G\}$.

تعریف ۱۱.۱.۱. فرض کنید گروه G بر مجموعه‌ی ناتهی X عمل کند. در این صورت عمل را متعدی می‌گوییم هرگاه X تنها مدار عمل باشد. به عبارت دیگر، به ازای هر دو عضو x_1 و x_2 عضوی از G مانند g وجود داشته باشد به طوری‌که $x_1 g = x_2$. گاهی از اوقات به جای اینکه بگوییم عمل متعدی است خواهیم گفت G بر مجموعه‌ی X به طور متعدی عمل می‌کند.

تعریف ۱۲.۱.۱. فرض کنید گروه G بر مجموعه‌ی ناتهی X عمل کند. در این صورت عمل را باوفا می‌گوییم هرگاه $\bigcap_{x \in X} St_G(x) = 1$. به عبارت دیگر، به ازای هر دو عضو G مانند g_1 و g_2 عضوی از X مانند x وجود داشته باشد به طوری‌که $x \bullet g_1 \neq x \bullet g_2$.

تعریف ۱۳.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $S \subseteq G$ و $H \leq G$. در این صورت ضرب‌گر راست^۱ زیرمجموعه‌ی S در زیرگروه H را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$M_H(S) = \{y \in H \mid Sy = S\}. \quad (۴.۱)$$

هم‌چنین در صورتی‌که G متناهی باشد تعریف زیر را نیز برای ضرب‌گر راست زیرمجموعه‌ی S در زیرگروه H داریم

$$M_H(S) = \{y \in H \mid Sy \subseteq S\}.$$

گزاره ۱۴.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $S \subseteq G$ و $H \leq G$. در این صورت $M_H(S)$ یک زیرگروه از H و S یک اجتماع از هم‌دسته‌های $sM_H(S)$ است به طوری‌که $s \in S$. از این رو $|M_H(S)|$ مرتبه S را عادی می‌کند.

^۱Right multiplier

برهان. طبق تعریف ۱۳.۱.۱، به‌وضوح $M_H(S) \subseteq H$. چون $M_H(S)$ شامل عنصر همانی از H است

$$\text{پس } M_H(S) \neq \emptyset. \text{ فرض کنید } x, y \in M_H(S). \text{ بنابراین} \\ Sx = S, \quad Sy = S. \quad (5.1)$$

در این صورت با ضرب از راست y^{-1} در دو طرف تساوی‌های (۵.۱) داریم

$$Sxy^{-1} = Sy^{-1}, \quad S = Sy^{-1}.$$

لذا $S = Sxy^{-1}$ و بنابراین $xy^{-1} \in M_H(S)$ در نتیجه $M_H(S) \leq H$. با توجه به تعریف ضرب‌گر راست، $M_H(S)$ بر S (با ضرب) به‌صورت زیر عمل می‌کند.

$$\bullet : S \times M_H(S) \longrightarrow S.$$

$$(s, y) \longmapsto s.y$$

پس S برابر اجتماع مدارهای مجزاست و $S = \cup\{s.y | y \in M_H(S)\}$. بنابراین $S = \cup_{s \in S} sM_H(S)$ و در نتیجه $|M_H(S)| |S|$.

گزاره ۱۵.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $S \subseteq G$ و $H \leq G$. در این صورت اگر S, H -پایا (با عمل تزویج) باشد یعنی به ازای هر $h \in H$ $hS = S$ ، $hS = S$ ، $h \in H$ هر x^G در $M_G(x^G)$ یک زیرگروه نرمال از G است.

برهان. چون S, H -پایاست پس به ازای هر $h \in H$ $hSh^{-1} = S$ ، یعنی به ازای هر $h \in H$

$$hS = Sh \text{ و چون به ازای هر } y \in M_H(S) \text{ } Sy = S \text{ پس}$$

$$S = hSh^{-1} = hSyh^{-1} \implies Shyh^{-1} = S.$$

بنابراین $hyh^{-1} \in M_H(S)$ و در نتیجه $M_H(S) \leq H$. حال از آن جایی که x^G یک مجموعه G -پایاست لذا $M_G(x^G)$ نیز یک زیرگروه نرمال از G است.

□

لم ۱۶.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی و e اپی‌مورفیسم طبیعی $\bar{G} = \frac{G}{Z(G)} \rightarrow G$ باشد و $a, b \in G$ در این صورت

$$a^G Z(G) = b^G Z(G) \iff \bar{a}^{\bar{G}} = \bar{b}^{\bar{G}}.$$

برهان. فرض کنید $a^G Z(G) = b^G Z(G)$. در این صورت $g \in G$ و $z \in Z(G)$ وجود دارد که

$$a = b^g z \implies aZ(G) = b^g Z(G) = (bZ(G))^{gZ(G)} \\ \implies (aZ(G))^{\bar{G}} \subseteq (bZ(G))^{\bar{G}}.$$

به‌طور مشابه $(bZ(G))^{\bar{G}} \subseteq (aZ(G))^{\bar{G}}$. بنابراین $\bar{a}^{\bar{G}} = \bar{b}^{\bar{G}}$.

به‌عکس، فرض کنید $\bar{a}^{\bar{G}} = \bar{b}^{\bar{G}}$. چون $\bar{a}^{\bar{G}} = \bar{b}^{\bar{G}}$ پس $e^{-1}(\bar{a}^{\bar{G}}) = e^{-1}(\bar{b}^{\bar{G}})$ در نتیجه

$$a^G Z(G) = b^G Z(G).$$

□

قضیه ۱۷.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی و H یک p -زیرگروه نرمال از G باشد. در این صورت برای هر p -سیلو زیرگروه P از G ، $P = HP$ و $H \subseteq P$.

برهان. از آنجایی که $H \trianglelefteq G$ لذا $HP \leq G$ و $|HP|$ توانی از p است و $P \leq HP$ در نتیجه $P = HP$ و لذا $H \subseteq P$. □

قضیه ۱۸.۱.۱. فرض کنید G یک p -گروه باشد و $H < G$. در این صورت $H < N_G(H)$.

□

برهان. به [۱] صفحه ۷۱ رجوع شود.

قضیه ۱۹.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $N \triangleleft G$. در این صورت هر p -سیلو زیرگروه از $\frac{G}{N}$ به فرم $\frac{PN}{N}$ است که P یک p -سیلو زیرگروه از G می‌باشد.

□

برهان. به [۱] صفحه ۷۶ رجوع شود.

لم ۲۰.۱.۱. (قانون مدولی دکیند^۲) فرض کنید G یک گروه A ، B و C زیرگروه‌هایی از G باشند که $B \leq A$. در این صورت $(BC) \cap A = B(C \cap A)$.

برهان. فرض کنید $d \in C \cap A$ و $bd \in BC$ که $b \in B$ و $d \in C$. چون $B \subseteq A$ پس $bd \in A$ لذا $B(C \cap A) \subseteq (BC) \cap A$. اکنون فرض کنید $a = bc \in (BC) \cap A$. چون $B \subseteq A$ پس $c = b^{-1}a \in C \cap A$ و در نتیجه $a = bc \in B(C \cap A)$. لذا $(BC) \cap A \subseteq B(C \cap A)$ و بنابراین لم برقرار است. □

تعریف ۲۱.۱.۱. فرض کنید G یک p -گروه متناهی باشد. در این صورت G را آبدلی مقدماتی (یا مختصراً مقدماتی) می‌نامیم هرگاه G آبدلی و نیز مرتبه‌ی هر عضو غیربدیهی G عدد اول p باشد.

تعریف ۲۲.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت اشتراک تمام زیرگروه‌های ماکسیمال از G را زیرگروه فراتینی G می‌نامیم و با $\Phi(G)$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۲۳.۱.۱. فرض کنید G یک p -گروه متناهی باشد. در این صورت G را ویژه^۳ می‌نامیم هرگاه G آبدلی مقدماتی باشد یا $Z(G) = G' = \Phi(G)$. به علاوه اگر G یک گروه غیرآبدلی ویژه و $|Z(G)| = p$ آنگاه G را فوق ویژه^۴ می‌نامیم.

لم ۲۴.۱.۱. فرض کنید G یک p -گروه فوق ویژه باشد. در این صورت $|G| = p^{2n+1}$ که n یک عدد صحیح مثبت است.

^۲Dedekind-Identität

^۳Special

^۴Extra special

برهان. به [۴] صفحه ۳۴ رجوع شود.

□

تعریف ۲۵.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $H \leq G$. در این صورت H را یک زیرگروه مشخصه G می‌نامیم هرگاه به ازای هر $\delta \in \text{Aut}(G)$ ، $\delta(H) = H$ (است) و نیز G را مشخصا ساده می‌نامیم هرگاه G به جز 1 و G زیرگروه مشخصه دیگری نداشته باشد.

قضیه ۲۶.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G مشخصا ساده است اگر و تنها اگر G به حاصل ضرب مستقیم تعدادی متناهی از زیرگروه‌های ساده خود که دو به دو یکریخت‌اند تجزیه شود.

□

برهان. به [۱] صفحه ۱۰۷ رجوع شود.

نتیجه ۲۷.۱.۱. هر زیرگروه نرمال مینیمال مشخصا ساده است.

قضیه ۲۸.۱.۱. فرض کنید G یک گروه آبلی متناهی (غیربدیهی) باشد. در این صورت G مشخصا ساده است اگر و تنها اگر G آبلی مقدماتی باشد.

□

برهان. به [۱] صفحه ۱۰۶ رجوع شود.

تعریف ۲۹.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $H, N \leq G$ که $N \trianglelefteq G$ ، $H \cap N = 1$ و $G = NH$. در این صورت می‌گوییم G برابر حاصل ضرب نیم‌مستقیم N با H است و می‌نویسیم $G = N \rtimes H$.

تعریف ۳۰.۱.۱. فرض کنید H و N دو گروه دلخواه و $\varphi : H \rightarrow \text{Aut}(N)$ یک همریختی باشد. (به ازای هر h از H ، تصویر h با φ را با φ_h نشان می‌دهیم.) در حاصل ضرب دکارتی $H \times N$ عمل دوتایی زیر را تعریف می‌کنیم

$$(h_1, n_1)(h_2, n_2) = (h_1 h_2, (n_1 \varphi_{h_2}) n_2).$$

در این صورت مجموعه‌ی $H \times N$ با عمل فوق تشکیل یک گروه می‌دهد. این گروه را حاصل ضرب نیم‌مستقیم خارجی H و N با عمل φ می‌نامیم و آن را با علامت $H \times_{\varphi} N$ نشان می‌دهیم و اصطلاحا می‌گوییم H بر N با φ عمل می‌کند.

در حالتی که ابهامی در مورد φ پیش نیاید یا مشخص کردن آن مورد نیاز نباشد، به جای علامت مذکور از علامت $H \times N$ استفاده می‌کنیم.

قضیه ۳۱.۱.۱. فرض کنید $G = H \times_{\varphi} N$ که در آن H و N دو گروه و $\varphi : H \rightarrow \text{Aut}(N)$ یک همریختی باشد. در این صورت G زیرگروه نرمالی مانند L و زیرگروهی مانند M دارد که $M \cong H$ و $L \cong N$ به طوری که $G = ML$ و $M \cap L = 1$.

□

برهان. به [۱] صفحه ۱۸۱ رجوع شود.

قضیه ۳۲.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $H, N \leq G$ که $H \cap N = 1$ و $G = HN, N \trianglelefteq G$ در این صورت $G \cong H \times_{\varphi} N$ که در آن $\varphi: H \rightarrow \text{Aut}(N)$ یک هم‌ریختی است.

برهان. کافی است تابع $\varphi: H \rightarrow \text{Aut}(N)$ را با ضابطه‌ی

$$\varphi: h \mapsto \varphi_h \quad (h \in H)$$

تعریف کنیم که در آن به ازای هر n از N ، $n\varphi_h = h^{-1}nh$ ، به آسانی ملاحظه می‌شود که

$$\square \quad G \cong H \times_{\varphi} N$$

تعریف ۳۳.۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $H \leq G$. در این صورت زیرگروه N از G را یک مکمل (G در) می‌گوییم هرگاه $G = NH$ و $|H \cap N| = 1$.

تعریف ۳۴.۱.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $H \leq G$. در این صورت H را یک زیرگروه هال^۵ از G می‌نامیم هرگاه $([G : H], |H|) = 1$.

قضیه ۳۵.۱.۱. (شور-زاسنهوس^۶) فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $N \trianglelefteq G$ که

$$(|N|, |\frac{G}{N}|) = 1.$$

در این صورت N یک مکمل در G دارد. به علاوه اگر N یا $\frac{G}{N}$ حل‌پذیر باشند آنگاه تمام چنین مکمل‌هایی در G مزدوج هستند.

برهان. به [۱۲۳] صفحه‌های ۱۲۶ و ۱۲۷ رجوع شود. \square

نتیجه ۳۶.۱.۱. اگر G یک گروه متناهی باشد و $N \trianglelefteq G$ که $(|N|, |\frac{G}{N}|) = 1$ آنگاه G زیرگروه‌ی مانند H دارد به طوری که $G \cong H \times N$.

۲.۱ گروه‌های پوچ‌توان و حل‌پذیر

تعریف ۱.۲.۱. فرض کنید G یک گروه و سری

$$1 = G_0 \triangleleft G_1 \triangleleft \dots \triangleleft G_{r-1} = G_r$$

یک سری زیرنرمال G باشد. این سری را یک سری ترکیبی^۷ G می‌نامیم در صورتی که به ازای هر i طبیعی که $1 \leq i \leq r$ ، $\frac{G_i}{G_{i-1}}$ یک گروه ساده (غیربدیهی) باشد. در سری ترکیبی فوق هر گروه خارج‌قسمتی را $\frac{G_i}{G_{i-1}}$ عامل ترکیبی می‌نامیم.

^۵Hall subgroup

^۶Schur-Zassenhaus

^۷Composition series

تعریف ۲.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت سری نرمال

$$1 = G_0 < G_1 < \dots < G_r = G$$

را یک سری اصلی^۸ G می‌نامیم در صورتی که به ازای هر i که $1 \leq i \leq r$ ، هیچ زیرگروه نرمالی مانند N_i نداشته باشد به طوری که $G_{i-1} < N_i < G_i$. هر گروه خارج‌قسمتی $\frac{G_i}{G_{i-1}}$ را یک عامل اصلی G می‌نامیم.

تذکر ۳.۲.۱. هر گروه متناهی دارای یک سری ترکیبی و نیز دارای یک سری اصلی است. همچنین ممکن است گروهی فاقد سری ترکیبی و نیز فاقد سری اصلی باشد.

تعریف ۴.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت سری نرمال

$$1 = G_0 \leq G_1 \leq \dots \leq G_r = G$$

را یک سری مرکزی G می‌گوییم هرگاه به ازای هر i که $1 \leq i \leq r$ ،

$$\frac{G_i}{G_{i-1}} \leq Z\left(\frac{G}{G_{i-1}}\right).$$

تعریف ۵.۲.۱. گروه G را پوچ‌توان می‌نامیم در صورتی که یک سری مرکزی داشته باشد. طول کوتاه‌ترین سری مرکزی G را رده پوچ‌توانی G می‌گوییم و آن را با $c(G)$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۶.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت دنباله‌ی $\{\gamma_n(G)\}$ از زیرگروه‌های G را به استقرا چنین تعریف می‌کنیم

$$\gamma_1(G) = G, \quad \gamma_{n+1}(G) = [\gamma_n(G), G] \quad (n \geq 1). \quad (6.1)$$

بدیهی است که $\gamma_2(G)$ همان گروه مشتق از G است.

تعریف ۷.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت سری

$$G = \gamma_1(G) > \gamma_2(G) > \dots > \gamma_n(G) > \dots$$

را سری مرکزی پایینی G می‌نامیم.

لم ۸.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت اگر G متناهی باشد آنگاه در سری‌های مرکزی پایینی از G عدد صحیح یکتای $c \geq 0$ وجود دارد که

$$G = \gamma_1(G) > \gamma_2(G) > \dots > \gamma_{c+1}(G) = \gamma_{c+2}(G) = \dots \quad (7.1)$$

تعریف ۹.۲.۱. در لم ۸.۲.۱، $\gamma_\infty(G)$ را حد $\gamma_{c+1}(G)$ و سری

$$G = \gamma_1(G) > \gamma_2(G) > \dots > \gamma_{c+1}(G) = \gamma_{c+2}(G) = \dots = \gamma_\infty(G) \quad (8.1)$$

را سری مرکزی پایینی کامل G می‌نامیم.

^۸Chief series

تعریف ۱۰.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت دنباله‌ی $\{Z_n(G)\}_{n=0}$ از زیرگروه‌های G را به استقرا چنین تعریف می‌کنیم

$$Z_0(G) = 1, \quad \frac{Z_{n+1}(G)}{Z_n(G)} = Z\left(\frac{G}{Z_n(G)}\right) \quad (n \geq 0).$$

در صورتی که ابهامی در مورد گروه زمینه پیش نیاید به جای $Z_n(G)$ مختصراً می‌نویسیم Z_n .

تعریف ۱۱.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت سری

$$1 = Z_0(G) \leq Z_1(G) \leq \dots \leq Z_n(G) \leq \dots$$

را سری مرکزی بالایی G می‌نامیم.

قضیه ۱۲.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت

(۱) پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی n است اگر و تنها اگر عدد صحیح نامنفی n وجود داشته باشد که

$$\gamma_{n+1}(G) = 1$$

(۲) پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی n است اگر و تنها اگر عدد صحیح نامنفی n وجود داشته باشد که

$$Z_n(G) = G$$

□

برهان. به [۱] صفحه ۲۲۷ رجوع شود.

قضیه ۱۳.۲.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت $\frac{G}{\gamma_\infty(G)}$ پوچ‌توان است.

برهان. چون G یک گروه متناهی است پس بنا به لم ۸.۲.۱ عدد صحیح یکتای $c \geq 0$ وجود دارد که

$$G = \gamma_1(G) > \gamma_2(G) > \dots > \gamma_{c+1} = \gamma_{c+2} = \dots = \gamma_\infty(G)$$

و از آن جایی که

$$\gamma_{c+1}\left(\frac{G}{\gamma_\infty(G)}\right) = \frac{\gamma_{c+1}(G)\gamma_\infty(G)}{\gamma_\infty(G)}$$

لذا

$$\gamma_{c+1}\left(\frac{G}{\gamma_\infty(G)}\right) = 1_{\frac{G}{\gamma_\infty(G)}}.$$

□

در نتیجه طبق قضیه ۱۲.۲.۱، $\frac{G}{\gamma_\infty(G)}$ پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی c است.

نتیجه ۱۴.۲.۱. $\gamma_\infty(G)$ کوچک‌ترین زیرگروه نرمال N از G است به طوری که گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ پوچ‌توان است.

قضیه ۱۵.۲.۱. فرض کنید G یک گروه پوچ‌توان باشد و $N \triangleleft G$. در این صورت اگر $N \neq 1$ آنگاه

$$N \cap Z(G) \neq 1$$

برهان. چون G پوچ‌توان است پس عدد طبیعی مانند n وجود دارد که $Z_n(G) = G$. قرار می‌دهیم

$$A = \{m \mid m \geq 1, N \cap Z_m(G) \neq 1\}.$$

واضح است که $n \in A$. بنابراین $A \neq \emptyset$. با فرض $s = \min A$ داریم $N \cap Z_{s-1}(G) = 1$. اینک ملاحظه می‌کنیم که $[G, N \cap Z_s] \leq [G, Z_s] \leq Z_{s-1}$. از طرفی چون $N \cap Z_s$ در G نرمال است پس

$$[G, N \cap Z_s] \leq N \cap Z_s \leq N$$

از آن جا معلوم می‌شود که $N \cap Z_s \leq Z(G) \cap N$ حال چون $N \cap Z_s \neq 1$ پس حکم ثابت می‌شود. \square

گزاره ۱۶.۲.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $N \leq Z(G)$. در این صورت اگر $\frac{G}{N}$ پوچ‌توان باشد آنگاه G نیز پوچ‌توان است. به علاوه $c(G) = c(\frac{G}{N})$ یا $c(G) = c(\frac{G}{N}) + 1$.

برهان. فرض کنید φ اپی‌مورفیسم طبیعی $\frac{G}{N} \rightarrow \frac{G}{N}$ باشد. چون $\frac{G}{N}$ پوچ‌توان است پس برای

برخی $n \geq 0$ ، $\gamma_{n+1}(\frac{G}{N}) = 1_{\frac{G}{N}}$. با توجه به این که $\varphi(\gamma_{n+1}(G)) = \gamma_{n+1}(\varphi(G))$ لذا

$$\varphi(\gamma_{n+1}(G)) = \gamma_{n+1}(\varphi(G)) = \gamma_{n+1}(\frac{G}{N}) = 1_{\frac{G}{N}}.$$

در نتیجه $\gamma_{n+1}(G) \leq \text{Ker } \varphi = N$. چون $N \leq Z(G)$ پس $[N, G] = 1$ و در نتیجه

$$\gamma_{n+2}(G) = [\gamma_{n+1}(G), G] \leq [N, G] = 1.$$

لذا G پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی $c(\frac{G}{N})$ یا $c(\frac{G}{N}) + 1$ است. \square

تعریف ۱۷.۲.۱. گروه G را حل‌پذیر می‌نامیم در صورتی که یک سری زیرنرمال مانند

$$1 = G_0 \triangleleft G_1 \triangleleft \dots \triangleleft G_n = G$$

داشته باشد به طوری که به ازای هر i که $1 \leq i \leq n$ ، گروه $\frac{G_i}{G_{i-1}}$ آبلی باشد. اگر G حل‌پذیر باشد آنگاه طول کوتاه‌ترین سری با خاصیت مذکور را طول حل‌پذیری G می‌نامیم. گروه G را حل‌ناپذیر می‌گوییم هرگاه حل‌پذیر نباشد.

قضیه ۱۸.۲.۱. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت گزاره‌های زیر معادلند:

(۱) G حل‌پذیر است.

(۲) عامل‌های اصلی G آبلی مقدماتی‌اند.

(۳) عامل‌های ترکیب G از مرتبه عدد اول p هستند.

برهان. به [۱۸] صفحه ۲۳۹ رجوع شود. \square

۳.۱ گروه‌های فروبنیوس و آفین

تعریف ۱.۳.۱. فرض کنید G یک گروه باشد که به‌طور متعدی بر مجموعه‌ی ناتهی X عمل کند. در این صورت G یک گروه فروبنیوس روی مجموعه X است هرگاه

$$(۱) \text{ به ازای هر } x \in X, St_G(x) \neq \setminus_G,$$

$$(۲) \text{ به ازای هر } x, y \in X \text{ به طوری که } x \neq y, St_G(x) \cap St_G(y) = \setminus_G.$$

تعریف ۲.۳.۱. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس روی مجموعه X باشد. در گروه فروبنیوس G به زیرگروه H که عنصر $x \in X$ را در G ثابت نگه می‌دارد مکمل فروبنیوس^۹ و به

$$N = (G - \bigcup_{g \in G} H^g) \cup \setminus_G$$

هسته فروبنیوس^{۱۰} می‌گوییم.

قضیه ۳.۳.۱. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N باشد. در این صورت N یک زیرگروه نرمال از G است.

□ برهان. به [۱۰] صفحه ۱۷۳ رجوع شود.

گزاره ۴.۳.۱. فرض کنید G گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H و هسته فروبنیوس N باشد. در این صورت G حاصل ضرب نیم‌مستقیم N با H است.

برهان. چون G گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H و هسته فروبنیوس N است پس

$$N = (G - \cup\{H^g \mid g \in G\}) \cup \setminus_G, \quad N \cap H = \setminus.$$

هم‌چنین $N \trianglelefteq G$ و $H \leq G$. بنابراین

$$|NH| = \frac{|N| \times |H|}{|N \cap H|} = \frac{[G : H] \times |H|}{\setminus} = |G|$$

□ و در نتیجه $G = NH$. از این رو بنا به تعریف ۲۹.۱.۱، $G = N \rtimes H$.

گزاره ۵.۳.۱. گروه G فروبنیوس است اگر و تنها اگر شامل زیرگروه سره $\setminus \neq H$ باشد به طوری که به ازای هر $g \in G - H$ ، $H \cap H^g = \setminus$.

□ برهان. به [۱۰] صفحه ۱۷۲ رجوع شود.

قضیه ۶.۳.۱. فرض کنید گروه G حاصل ضرب نیم‌مستقیم از زیرگروه غیربدیهی H با زیرگروه نرمال N باشد. در این صورت گزاره‌های زیر معادلند:

^۹Frobenius complement

^{۱۰}Frobenius kernel

(۱) یک گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H و هسته فروبنیوس N است.

$$(۲) \text{ به ازای هر } h \in H^\# , C_N(h) = 1.$$

برهان. به‌وضوح داریم $G = HN$. بنا به گزاره ۵.۳.۱، یک گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H و هسته فروبنیوس N است اگر و تنها اگر به ازای هر $g \in G - H$ ، $H \cap H^g = 1$. از طرف دیگر چون $H \cap N = 1$ پس به ازای هر $h \in H^\#$ و هر $g \in N^\#$ ،

$$h^g \in H \cap H^g \iff g^{-1}h^{-1}gh = [g, h] \in H \cap N \iff g \in C_N(h)^\#.$$

بنابراین نتیجه حاصل می‌شود.

□

لم ۷.۳.۱. فرض کنید G یک گروه باشد و $N \trianglelefteq G$ ، $H \leq G$ که $G = NH$ و $N \cap H = 1$. در این صورت گزاره‌های زیر معادلند:

$$(۱) \text{ به ازای هر } n \in N, n \neq 1, C_G(n) \leq N.$$

$$(۲) \text{ به ازای هر } n \in N, n \neq 1, C_H(n) = 1.$$

$$(۳) \text{ به ازای هر } h \in H, h \neq 1, C_G(h) \leq H.$$

(۴) هر $x \in G - N$ با یک عنصر از H مزدوج است.

(۵) اگر $h \in H, h \neq 1$ ، آنگاه h با هر عنصر از Nh مزدوج است.

(۶) H یک مکمل فروبنیوس در G است.

□

برهان. به [۱۴] رجوع شود.

قضیه ۸.۳.۱. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N باشد. در این صورت N پوچ‌توان است.

□

برهان. به [۲۰] صفحه ۹۲ رجوع شود.

گزاره ۹.۳.۱. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H باشد به طوری که $M \leq N$ ، $M \neq N$ و نیز $M \trianglelefteq G$. در این صورت $\frac{G}{M}$ یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس $\frac{N}{M}$ است.

□

برهان. به [۱۰] صفحه ۱۷۷ رجوع شود.

قضیه ۱۰.۳.۱. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H باشد. در این صورت اگر $P \in \text{Syl}_p(H)$ آنگاه

(۱) اگر $p = 2$ آنگاه P یا دوری یا کواترنیون تعمیم یافته است.

(۲) اگر $p \neq 2$ آنگاه P دوری است.

□ برهان. به [۱۰] صفحه ۱۸۰ رجوع شود.

تعریف ۱۱.۳.۱. فرض کنید F یک میدان و n عددی طبیعی باشد. در این صورت مجموعه‌ی همه‌ی ماتریس‌های معکوس‌پذیر $n \times n$ که درایه‌های هر یک از آن‌ها در F اند، با عمل ضرب ماتریس‌ها تشکیل یک گروه می‌دهد که آن را گروه خطی عام^{۱۱} از درجه n می‌نامیم و با $GL(n, F)$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۱۲.۳.۱. فرض کنید F یک میدان متناهی و n عددی طبیعی باشد. در این صورت $\tau_{a,b}$: $F^n \rightarrow F^n$ که به ازای هر $x \in F^n$ $\tau_{a,b}(x) = ax + b$ را یک تبدیل آفین^{۱۲} روی F^n می‌نامیم به طوری که در آن a یک ماتریس $n \times n$ و b برداری از F^n است.

تعریف ۱۳.۳.۱. فرض کنید F یک میدان متناهی و n عددی طبیعی باشد. در این صورت مجموعه‌ی همه‌ی تبدیلات آفین معکوس‌پذیر از فضای برداری F از بعد n به فضای برداری F از بعد n تحت عمل دوتایی ترکیب توابع (عمل ترکیب را با \circ نشان می‌دهیم) یک گروه تشکیل می‌دهد که آن را گروه آفین^{۱۳} از درجه n روی میدان F می‌نامیم و با $Aff(n, F)$ نمایش می‌دهیم. در واقع

$$Aff(n, F) = \{ \tau_{a,b} : F^n \rightarrow F^n \mid a \in GL(n, F), b \in F^n \}$$

که به ازای هر $\tau_{a,b}(x) = ax + b, x \in F^n$ و همچنین

$$\tau_{a,b} \circ \tau_{c,d} = \tau_{ac, ad+b}.$$

گزاره ۱۴.۳.۱. فرض کنید F یک میدان متناهی و n عددی طبیعی باشد. در این صورت

$$Aff(n, F) = T \rtimes H \text{ که } T = \{ \tau_{1,b} \mid b \in F^n \} \text{ و } H = \{ \tau_{a,0} \mid a \in GL(n, F) \}.$$

برهان. چون $\tau_{1,0} \in H, T$ پس $H \neq \emptyset$ و $T \neq \emptyset$. حال از آنجایی که به ازای هر $\tau_{a',0}$ و $\tau_{a,0}$

از H ، $\tau_{a',0} \circ \tau_{a,0}^{-1}(x) = \tau_{aa'^{-1},0}(x)$ ، $H \leq Aff(n, F)$ است لذا $H \leq Aff(n, F)$ و به همین ترتیب

$T \leq Aff(n, F)$. چون به ازای هر $\tau_{1,b'} \in T$ و $\tau_{a,b} \in Aff(n, F)$

$$\tau_{a,b} \circ \tau_{1,b'} \circ \tau_{a,b}^{-1}(x) = \tau_{1,ab'}(x) \in T$$

پس $T \trianglelefteq Aff(n, F)$. طبق تعریف ۱۳.۳.۱ هر نگاشت آفین به فرم $\tau_{a,b} = \tau_{1,b} \circ \tau_{a,0}$ است لذا

□ $Aff(n, F) = TH$ و چون $T \cap H = 1$ پس بنا به تعریف ۲۹.۱.۱، $Aff(n, F) = T \rtimes H$.

^{۱۱}General linear group

^{۱۲}Affine transformation

^{۱۳}Affine group

گزاره ۱۵.۳.۱. فرض کنید F یک میدان متناهی و n عددی طبیعی باشد. در این صورت

$$\text{Aff}(n, F) \cong F^n \rtimes_{\varphi} GL(n, F).$$

برهان. زیرگروه‌های T و H از گزاره ۱۴.۳.۱ را در نظر بگیرید. چون $\alpha : GL(n, F) \rightarrow H$ با ضابطه $a \mapsto \tau_{a,0}$ و $\beta : F^n \rightarrow T$ با ضابطه $b \mapsto \tau_{1,b}$ دو نگاشت یک به یک و پوشا هستند پس $H \cong GL(n, F)$ و $T \cong F^n$. حال بنا به گزاره ۱۴.۳.۱ و قضیه ۳۲.۱.۱ نتیجه حاصل می‌شود. \square

نتیجه ۱۶.۳.۱. فرض کنید F یک میدان متناهی باشد. در این صورت

$$\text{Aff}(1, F) \cong F^+ \rtimes_{\varphi} F^{\times}.$$

که F^{\times} گروه ضربی از F و F^+ گروه جمعی از F است.

برهان. از آنجایی که $GL(1, F) \cong F^{\times}$ لذا بنا به گزاره ۱۵.۳.۱ نتیجه حاصل می‌شود. \square

تذکر ۱۷.۳.۱. در ادامه به جای $F^+ \rtimes_{\varphi} F^{\times}$ از $F^+ \rtimes F^{\times}$ استفاده می‌کنیم.

فصل ۲

گروه‌های متناهی پوچ‌توان با رده‌های تزویج خاص

این فصل شامل سه بخش است که قضایای اصلی هر سه بخش برگرفته از [۵] می‌باشد. در بخش اول، حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه متناهی G را مطرح نموده و این ویژگی که حاصل ضرب هر دو رده تزویج غیرمعکوس از G ، یک رده تزویج از G باشد را در قالب شرط‌های A و B بیان می‌کنیم و در ادامه لم‌ها و گزاره‌هایی را در این زمینه مورد بررسی قرار می‌دهیم. در بخش دوم، گروه‌های کامینا را تعریف نموده و نشان می‌دهیم که اگر G یک p -گروه کامینا باشد آنگاه G در شرط A صدق می‌کند. در بخش سوم، رابطه ایزوکلینیسم و ایزوکلینیک در گروه‌های متناهی را تعریف می‌کنیم و ثابت می‌کنیم که اگر گروهی در شرط B صدق کند آنگاه هر گروه ایزوکلینیک با آن نیز در شرط B صدق می‌کند.

۱.۲ حاصل ضرب رده‌های تزویج

لم ۱.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $x, y \in G$. در این صورت حاصل ضرب رده‌های تزویج x^G و y^G یک رده تزویج است اگر و تنها اگر در تساوی زیر صدق کند.

$$x^G y^G = (xy)^G. \quad (1.2)$$

برهان. فرض کنید حاصل ضرب رده‌های تزویج x^G و y^G یک رده تزویج باشد. در این صورت a عضو G وجود دارد که $x^G y^G = a^G$. چون $x \in x^G$ و $y \in y^G$ پس $xy \in a^G$ لذا بنا به لم ۴.۱.۱، $(xy)^G = a^G$. حالت عکس نیز به وضوح برقرار است. \square

تذکر ۲.۱.۲. اگر $x \in Z(G)$ آنگاه $x^G y^G = xy^G$ و نیز $(xy)^G = xy^G$ و در نتیجه تساوی (۱.۲) برقرار است. لذا در تمام این پایان‌نامه x و y را عضوهایی از مجموعه $G - Z(G)$ در نظر می‌گیریم.

لم ۳.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $x, y \in G$. در این صورت اگر $x^G = (y^{-1})^G$ آنگاه $x^G y^G \neq (xy)^G$.

برهان. فرض کنید $x^G = (y^{-1})^G$ و $x^G y^G = (xy)^G$. چون $y^{-1} \in (y^{-1})^G$ و $y \in y^G$ پس $y^{-1} y \in (y^{-1})^G (y)^G = (xy)^G$ بنابراین $1 \in (y^{-1})^G (y)^G = (xy)^G$. حال از آنجایی که $\{1\}$ یک رده تزویج است بنابراین $1^G = \{1\}$. در این صورت $x^G y^G$ تنها شامل رده تزویج بدیهی $\{1\}$ است لذا $|x^G y^G| = 1$ اما داریم

$$|x^G y^G| = \bigcup_{b \in y^G} |x^G b| \geq |x^G| > 1$$

و بنابراین $x^G y^G$ می‌بایست شامل حداقل یک رده تزویج دیگر نیز باشد که این یک تناقض است. \square

حال با توجه به لم ۳.۱.۲ تعریف زیر را در نظر می‌گیریم.

تعریف ۴.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. گوئیم G در شرط A صدق می‌کند در صورتی که به ازای هر $x, y \in G$ که $x^G \neq (y^{-1})^G$ تساوی $x^G y^G = (xy)^G$ برقرار باشد.

به‌وضوح هر گروه آبلی متناهی در شرط A صدق می‌کند.

لم ۵.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $x, y \in G$. در این صورت اگر $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$ آنگاه $x^G y^G \neq (xy)^G$.

برهان. فرض کنید $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$. از این رو

$$\{g^{-1} x g Z(G) \mid g \in G\} = \{h^{-1} y^{-1} h Z(G) \mid h \in G\}$$

بنابراین $h \in G$ وجود دارد به‌قسمی که $x Z(G) = h^{-1} y^{-1} h Z(G)$. در نتیجه $x h^{-1} y h \in Z(G)$ لذا $|(x h^{-1} y h)^G| = 1$. به‌وضوح $x h^{-1} y h \in x^G y^G$. حال فرض کنید $x^G y^G = (xy)^G$ در این صورت $|(xy)^G| = |x^G y^G| = 1$ بنا به لم ۴.۱.۱. $x h^{-1} y h \in (xy)^G \cap Z(G)$ لذا $|(xy)^G| = |x^G y^G| = 1$ از طرفی داریم

$$|x^G y^G| = \bigcup_{b \in y^G} |x^G b| \geq |x^G| > 1.$$

پس $x^G y^G$ می‌بایست شامل حداقل یک رده تزویج دیگر نیز باشد که این یک تناقض است. \square

حال با توجه به لم ۵.۱.۲ تعریف زیر را در نظر می‌گیریم.

تعریف ۶.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. گوئیم G در شرط B صدق می‌کند در صورتی که به ازای هر $x, y \in G$ که $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ تساوی $x^G y^G = (xy)^G$ برقرار باشد.

به‌وضوح هر گروه آبلی متناهی در شرط B صدق می‌کند.

گزاره ۷.۱.۲. اگر گروه متناهی G در شرط B صدق کند و $N \trianglelefteq G$ آنگاه گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ در شرط B صدق می‌کند.

برهان. فرض کنید \bar{G} گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ و e اپی‌مورفیسم طبیعی $G \rightarrow \frac{G}{N}$ باشد که به ازای هر $x \in G$ ، این نگاشت G -رده تزویج x^G را به روی \bar{G} -رده تزویج $e(x)^{\bar{G}}$ و از این رو $x^G Z(G)$ را به درون $e(x)^{\bar{G}} Z(\bar{G})$ می‌برد. فرض کنید $\bar{x}, \bar{y} \in \bar{G}$ که $\bar{x}^{\bar{G}} Z(\bar{G}) \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}} Z(\bar{G})$. در این صورت $\bar{x} = e(x)$ و $\bar{y} = e(y)$. اگر $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$ آنگاه

$$\bar{x}^{\bar{G}} Z(\bar{G}) = e(x^G Z(G)) Z(\bar{G}) = e((y^{-1})^G Z(G)) Z(\bar{G}) = (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}} Z(\bar{G}).$$

که به تناقض با فرض $\bar{x}^{\bar{G}} Z(\bar{G}) \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}} Z(\bar{G})$ می‌رسیم. بنابراین

$$x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G).$$

حال از آن جایی که G در شرط B صدق می‌کند لذا داریم $x^G y^G = (xy)^G$. در این صورت با به کار بردن اپی‌مورفیسم e روی تساوی فوق، تساوی $\bar{x}^{\bar{G}} \bar{y}^{\bar{G}} = (\bar{x}\bar{y})^{\bar{G}}$ را به دست می‌آوریم. بنابراین \bar{G} در شرط B صدق می‌کند. \square

گزاره ۸.۱.۲. اگر گروه متناهی G در شرط B صدق کند و $Z(G) \leq N \trianglelefteq G$ آنگاه گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ در شرط A صدق می‌کند.

برهان. فرض کنید \bar{G} گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ و e اپی‌مورفیسم طبیعی $G \rightarrow \frac{G}{N}$ باشد. هم‌چنین فرض کنید $\bar{x}, \bar{y} \in \bar{G}$ که $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$. چون $Z(G) \leq N$ پس

$$e(Z(G)) = \frac{Z(G)N}{N} = N = 1_{\bar{G}}.$$

در این صورت اگر $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$ آنگاه

$$\bar{x}^{\bar{G}} = e(x^G Z(G)) = e((y^{-1})^G Z(G)) = (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}.$$

لذا اگر $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$ آنگاه $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$. حال چون G در شرط B صدق می‌کند پس $x^G y^G = (xy)^G$. اکنون با به کار بردن اپی‌مورفیسم e داریم $\bar{x}^{\bar{G}} \bar{y}^{\bar{G}} = (\bar{x}\bar{y})^{\bar{G}}$ و بنابراین حکم برقرار است. \square

گزاره ۹.۱.۲. اگر گروه متناهی G در شرط A صدق کند و $N \trianglelefteq G$ آنگاه گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ نیز در شرط A صدق می‌کند.

برهان. فرض کنید \bar{G} گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{N}$ و e اپی‌مورفیسم طبیعی $G \rightarrow \frac{G}{N}$ باشد و هم‌چنین فرض کنید $\bar{x}, \bar{y} \in \bar{G}$ که $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$. در این صورت اگر $x^G = (y^{-1})^G$ آنگاه $\bar{x}^{\bar{G}} = (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$. بنابراین اگر $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$ آنگاه $x^G \neq (y^{-1})^G$ و چون G در شرط A صدق می‌کند پس $x^G y^G = (xy)^G$. حال با استفاده از اپی‌مورفیسم e روی این تساوی داریم $\bar{x}^{\bar{G}} \bar{y}^{\bar{G}} = (\bar{x}\bar{y})^{\bar{G}}$ و بنابراین حکم برقرار است. \square

گزاره ۱۰.۱.۲. اگر گروه متناهی G در شرط A صدق کند آنگاه G در شرط B نیز صدق می‌کند.

برهان. فرض کنید G در شرط A صدق کند و $x, y \in G$ که $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ لذا $x^G \neq (y^{-1})^G$. چون G در شرط A صدق می‌کند پس $x^G y^G = (xy)^G$ و در این صورت حکم برقرار است. \square

گزاره ۱۱.۱.۲. اگر گروه متناهی G در شرط A صدق کند آنگاه به ازای هر $x \in G - Z(G)$ ،
 $x^G Z(G) = x^G$

به‌علاوه اگر H یک زیرگروه غیرمرکزی از G باشد آنگاه $Z(G) \leq [H, G]$.

برهان. فرض کنید x یک عضو دلخواه از $G - Z(G)$ و z یک عضو دلخواه از $Z(G)$ باشد. چون $z \in Z(G)$ پس $z^G = z$. بنابراین x و z در تساوی (۱.۲) صدق می‌کنند. در این صورت داریم

$$x^G z = x^G z^G = (xz)^G.$$

لذا به ازای هر $x \in G - Z(G)$ و $z \in Z(G)$ حاصل ضرب $x^G z$ برابر $(x^{-1} z^{-1})^{-1}$ است. اگر $x^G z \neq x^G$ آنگاه با داشتن شرط A برای $y = x^{-1} z^{-1}$ داریم

$$x^G (x^{-1} z^{-1})^G = (x(x^{-1} z^{-1}))^G = (z^{-1})^G = \{z^{-1}\}.$$

اما $1 < |x^G| \leq |x^G y^G| = |\{z^{-1}\}| = 1$ لذا تساوی فوق غیر ممکن است. در نتیجه به ازای هر $z \in Z(G)$ ، $x^G z = x^G$ پس $x^G Z(G) = x^G$.

حال اگر H یک زیرگروه غیرمرکزی از G باشد آنگاه بعضی عناصر x از H وجود دارند که متعلق به $Z(G)$ نیستند. با به‌کار بردن استدلال فوق داریم $x^G Z(G) = x^G$ از این رو

$$Z(G) = [x, 1]Z(G) \subseteq [x, G]Z(G) = x^{-1} x^G Z(G) = x^{-1} x^G = [x, G] \subseteq [H, G].$$

بنابراین حکم برقرار است. \square

گزاره ۱۲.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و

$$Z(G) \leq N \leq G, \quad M = [N, G]Z(G) \subseteq N.$$

در این صورت به ازای هر $x \in N - M$ ، $[x, G]$ یک زیرگروه نرمال G است.

برهان. ابتدا نشان می‌دهیم که به ازای هر $y \in [x, G]$ ، $[x, G]y \subseteq [x, G]$. از آنجایی که $x \notin M$ لذا

$x \in N - M$ و چون $N - M$ به عنوان مجموعه نرمال است پس $x^G \subseteq N - M$. از طرفی چون

$y \in M$ و $M \trianglelefteq G$ پس $(y^{-1})^G \subseteq M$. بنابراین رده‌های تزویج x^G و $(y^{-1})^G$ به ترتیب زیرمجموعه‌هایی

از مجموعه‌های مجزای $N - M$ و M هستند. در نتیجه $x^G \neq (y^{-1})^G$. چون M شامل $Z(G)$ است

لذا $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ و چون G در شرط B صدق می‌کند پس داریم $x^G y^G = (xy)^G$. اما

در این صورت $z \in G$ وجود دارد که $y = [x, z] = x^{-1} x^z$ از این رو $xy = x^z$ با x

مزدوج است. لذا

$$x[x, G]y = x^G y \subseteq x^G y^G = (xy)^G = x^G = x[x, G].$$

بنابراین به ازای هر $y \in [x, G]$

$$[x, G]y \subseteq [x, G].$$

پس $[x, G]$ نسبت به ضرب بسته است و در نتیجه $[x, G]$ یک زیرگروه از G است. حال به ازای هر

$w, z \in G$ از اتحاد جابه‌جاگر $[x, zw] = [x, w][x, z]^w$ داریم

$$[x, G]^w = [x, w]^{-1}[x, G] = [x, G].$$

بنابراین $[x, G]$ در G نرمال است و حکم ثابت می‌شود. \square

گزاره ۱۳.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و

$$Z(G) \leq N \leq G, \quad M = [N, G]Z(G) \subseteq N.$$

در این صورت اگر به ازای هر $x \in N - M$ و $y \in N$ داشته باشیم $xM \neq y^{-1}M$ آنگاه

$$[x, G][y, G] = [xy, G].$$

برهان. برای رده تزویج $x^G = x[x, G]$ داریم $x[x, G] \subseteq x[N, G]$. از این رو

$$x^G Z(G) \subseteq x[N, G]Z(G) = xM.$$

به طور مشابه $(y^{-1})^G$ نیز مشمول در $y^{-1}M$ است. چون دو هم‌دسته xM و $y^{-1}M$ مساوی نیستند

پس این دو هم‌دسته مجزا از هم می‌باشند و داریم $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ و چون G در شرط B

صدق می‌کند پس داریم $x^G y^G = (xy)^G$. با توجه به (۱.۱) تساوی قبل معادل تساوی زیر است.

$$[x, G]^y [y, G] = [xy, G].$$

بنا به گزاره ۱۲.۱.۲، $[x, G] \leq G$ بنابراین $[x, G]^y = [x, G]$ و در نتیجه $[x, G][y, G] = [xy, G]$. \square

گزاره ۱۴.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و

$$Z(G) \leq N \leq G, \quad M = [N, G]Z(G) \subseteq N.$$

در این صورت به ازای هر $x \in N - M$ ، $[x, G]$ شامل $[M, G]$ است. به علاوه به ازای هر $a \in xM$ ،

$$[x, G] = [a, G]$$

برهان. اگر $y \in M$ آنگاه $xM \neq M = y^{-1}M$. از این رو بنا به گزاره ۱۳.۱.۲،

$$[x, G][y, G] = [xy, G].$$

بنابراین $|[x, G]| \leq |[xy, G]|$. با یک استدلال مشابه و با جای‌گذاری $xy \in N - M$ و $y^{-1} \in M$

به ترتیب به جای x و y داریم

$$|[xy, G]| \leq |[(xy)y^{-1}, G]| = |[x, G]|.$$

لذا $|[xy, G]| = |[x, G]|$. به ازای هر $[x, G]z$ ، $z \in [y, G]$ زیرمجموعه‌ی $[x, G][y, G] = [xy, G]$

است. از طرفی $|[x, G]z| = |[x, G]|$. حال چون $[x, G]z \subseteq [x, G][y, G] = [xy, G]$ دارای تعداد

عناصر یکسان هستند لذا با هم برابرند. در واقع

$$[x, G]z = [x, G][y, G] = [xy, G].$$

چون $1 = [xy, 1] \in [xy, G]$ پس z^{-1} متعلق به زیرگروه متناهی $[x, G]$ است. بنابراین به ازای هر $y \in M$ و به ازای هر $z \in [y, G]$ داریم $z \in [x, G]$. لذا $[M, G] \leq [x, G]$ و در نتیجه به ازای هر $y \in M$

$$[xy, G] = [x, G][y, G] = [x, G].$$

□

گزاره ۱۵.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و

$$Z(G) \leq N \trianglelefteq G, \quad M = [N, G]Z(G) \subseteq N$$

در این صورت به ازای هر $x \in N - M$ ، $[x, G] = [N, G]$. از این رو به ازای هر $x \in N - M$ ، $x^G = x[x, G]$ برابر $x[N, G]$ است.

برهان. فرض کنید $x, y \in N - M$ و $xM \neq yM$. در این صورت $xy^{-1} \in N - M$. بنا به گزاره ۱۲.۱.۲، $[x, G]$ ، $[y, G]$ و $[xy^{-1}, G]$ زیرگروه‌هایی نرمال از G هستند. به علاوه از آنجایی که $xM \neq M$ لذا تساوی $xMy^{-1}M = xy^{-1}M$ برابر $y^{-1}M$ نیست. حال با جای‌گذاری xy^{-1} به جای x طبق گزاره ۱۳.۱.۲ داریم

$$[xy^{-1}, G][y, G] = [(xy^{-1})y, G] = [x, G].$$

از این رو زیرگروه $[y, G]$ مشمول در $[x, G]$ است. به طور مشابه $[x, G] \subseteq [y, G]$. در این صورت هرگاه $x, y \in N - M$ در هم‌دسته‌های مختلف xM و yM از M قرار گیرند داریم

$$[x, G] = [y, G].$$

از طرف دیگر بنا به گزاره ۱۴.۱.۲ برای هر $x, y \in N - M$ که $xM = yM$ داریم

$$[x, G] = [y, G].$$

بنابراین $[x, G]$ مستقل از انتخاب $x \in N - M$ است. در نتیجه اگر $g \in G$ و $y \in N - M$ آنگاه

$$[y, g] \in [y, G] = [x, G] \implies [y, g] \in [x, G]$$

و طبق گزاره ۱۴.۱.۲، $[x, G]$ شامل $[M, G]$ است پس اگر $g \in G$ و $y \in M$ آنگاه

$$[y, g] \in [M, G] \subseteq [x, G] \implies [y, g] \in [x, G].$$

□

لذا $[N, G] \subseteq [x, G]$ و چون از قبل داشتیم $[x, G] \subseteq [N, G]$ پس $[x, G] = [N, G]$.

لم ۱۶.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و $N \trianglelefteq G$ و همچنین

$$N \cap Z(G) = 1, \quad \text{در این صورت به ازای هر } x, y \in N$$

$$x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G) \iff x^G \neq (y^{-1})^G.$$

برهان. فرض کنید $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$. در این صورت برای عضو x از x^G ، $z \in Z(G)$ و $g \in G$ وجود دارند که $x = (y^{-1})^g z$ و بنابراین $y^g x = z$. چون $z \in Z(G)$ و $y^g x \in N$ پس $1 = z \in N \cap Z(G) = 1$ لذا $x = (y^{-1})^g$ و $x \in (y^{-1})^G$ در نتیجه بنا به لم ۴.۱.۱، $x^G = (y^{-1})^G$.

به عکس فرض کنید $x^G = (y^{-1})^G$. در این صورت به وضوح $x^G Z(G) = (y^{-1})^G Z(G)$. □

گزاره ۱۷.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و N یک زیرگروه نرمال مینیمال از G باشد. در این صورت اگر $[N, G] = N$ آنگاه $N^\#$ تنها یک رده G -تزویج است که $|N^\#| > 1$ از این رو N یک p -گروه آبلی مقدماتی است.

برهان. $N \cap Z(G)$ زیرگروه نرمال از G و مشمول در N است و از آن جایی که

$$[N, G] = N > 1 = [N \cap Z(G), G]$$

لذا $N \cap Z(G) \neq N$ و در نتیجه $1 = N \cap Z(G)$. از این رو بنا به لم ۱۶.۱.۲ به ازای هر $x, y \in N$

$$x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G) \iff x^G \neq (y^{-1})^G.$$

بنابراین هرگاه $x, y \in N$ و $x^G \neq (y^{-1})^G$ پس بنا به شرط B ،

$$x^G y^G = (xy)^G. \quad (۲.۲)$$

فرض کنید $x \in N^\#$. چون $N \trianglelefteq G$ پس $x^G \subseteq N^\#$. حال فرض کنید $x^G \subsetneq N^\#$. در این صورت $y \in N^\#$ وجود دارد به طوری که $x^G \neq (y^{-1})^G$. لذا با توجه به (۲.۲) داریم $x^G y^G = (xy)^G$. فرض کنید $y^G \neq (xy)^G$. در این صورت اگر xy و y^{-1} را به ترتیب به جای x و y در (۲.۲) قرار دهیم آنگاه $(xy)^G (y^{-1})^G = x^G$. بنابراین $x^G y^G (y^{-1})^G = x^G$. از این رو بنا به تعریف ضرب گر در ۱۳.۱.۱، $y^G (y^{-1})^G$ یک زیرمجموعه از $M_G(x^G)$ است.

بنا به گزاره ۱۵.۱.۱، $M_G(x^G)$ یک زیرگروه نرمال از G و از آن جایی که $x^G \subsetneq N$ یک اجتماع غیر تهی از هم‌دسته‌های $M_G(x^G)$ است لذا $M_G(x^G)$ به طور اکید مشمول در N است. بنابراین $M_G(x^G)$ باید برابر یک باشد.

از این رو $1 = y^G (y^{-1})^G$. در نتیجه y^G می‌بایست تنها شامل یک عنصر $y \in Z(G)$ باشد که این غیر ممکن است، زیرا $1 = N \cap Z(G)$. بنابراین $(xy)^G = y^G$. در این صورت

$$y^G x^G = x^G y^G = (xy)^G = y^G.$$

در نتیجه x^G یک زیرمجموعه از $M_G(y^G)$ است. اما $M_G(y^G)$ مانند $M_G(x^G)$ باید یک باشد. لذا $x^G = 1$ که این غیرممکن است زیرا $x \in N^\#$. پس $N^\# = x^G$. البته $|N^\#| > 1$ زیرا در غیر این صورت برخلاف فرض N در G مرکزی می‌شود.

چون N نرمال مینیمال است پس طبق نتیجه ۲۷.۱.۱، N مشخصاً ساده است و نیز بنا به تعریف ۲۶.۱.۱، N به حاصل ضرب تعداد متناهی از زیرگروه‌های ساده خود که دو به دو یکرخت‌اند تجزیه

می‌شود.

حال اگر N آبدلی نباشد آنگاه N یک حاصل ضرب مستقیم از گروه‌های ساده ناآبدلی است. بنابراین مرتبه آن می‌بایست حداقل بر دو عدد اول متمایز p و q قابل تقسیم باشد. در این صورت $N^\#$ شامل حداقل دو رده مجزای G -تزویج، شامل یکی با نماینده‌ی از مرتبه p و یکی با نماینده‌ی از مرتبه q است که این تناقض است و بنابراین N آبدلی است.

اینک چون N نرمال مینیمال و آبدلی است پس بنا به قضیه ۲۸.۱.۱، N یک p -گروه آبدلی مقدماتی است. \square

گزاره ۱۸.۱.۲. فرض کنید G گروه متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند و

$$1 < N = [N, G] \trianglelefteq G, \quad Z(G) \cap N = 1.$$

در این صورت اگر $M < N$ ، $M \trianglelefteq G$ و $\frac{N}{M}$ یک عامل اصلی از G باشد آنگاه $N - M$ تنها یک رده G -تزویج در G است.

برهان. زیرگروه نرمال M از G که مشمول در N است را در نظر بگیرید که $\frac{N}{M}$ یک عامل اصلی از G باشد. چون $\frac{N}{M}$ عامل اصلی است پس یک زیرگروه نرمال مینیمال از $\frac{N}{M}$ است. از آنجایی که

$$[N, G] = N \quad \text{لذا تحت اپی‌مورفیسم } \frac{G}{M} \text{ داریم } e : G \rightarrow \frac{G}{M}$$

$$\left[\frac{N}{M}, \frac{G}{M} \right]_{\frac{G}{M}} = \frac{N}{M}.$$

بنا به گزاره‌های ۷.۱.۲ و ۱۷.۱.۲، $\frac{N}{M}$ تنها یک رده $\frac{G}{M}$ -تزویج با اندازه $2 \leq \left| \left(\frac{N}{M} \right)^\# \right|$ است. از این رو در گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{M}$ هر رده G -تزویج $x^G \subseteq N - M$ تصویر $e(x^G) = \left(\frac{N}{M} \right)^\#$ را دارد.

حال فرض کنید $N - M$ تنها یک رده G -تزویج نباشد. در این صورت عناصر $x \in N - M$ و $y \in M$ وجود دارند به طوری که $(yx)^G$ و x^G دو رده G -تزویج مجزا مشمول در $N - M$ هستند. چون $Z(G) \cap N = 1$ و $(yx)^G \neq (x)^G$ پس اگر $(yx)^G Z(G) = (x)^G Z(G)$ آنگاه $(yx)^G \in (x)^G Z(G)$ و $(x^{-1})^g (yx) = z \in N \cap Z(G) = 1$ لذا $yx = (x)^g z$ به طوری که $z \in Z(G)$ وجود خواهند داشت به طوری که $(yx)^G = (x)^G z^G$ و بنابراین $(yx)^G Z(G) \neq (x)^G Z(G)$ که این تناقض است. بنابراین $(yx)^G Z(G) \neq (x)^G Z(G)$ لذا

$$(yx)^G Z(G) \neq (x)^G Z(G) = ((x^{-1})^{-1})^G Z(G).$$

در این صورت طبق شرط B داریم

$$(yx)^G (x^{-1})^G = ((yx)x^{-1})^G = y^G.$$

اما اپی‌مورفیسم e هر دو رده تزویج $(x^{-1})^G \subseteq N - M$ و $(yx)^G$ را به روی رده‌ی تزویج $\left(\frac{N}{M} \right)^\#$ می‌برد

و نیز $y^G \subseteq M$ را به $1_{\frac{G}{M}}$ می‌برد. پس

$$\left(\frac{N}{M} \right)^\# \left(\frac{N}{M} \right)^\# = 1_{\frac{G}{M}}$$

□ این یک تناقض است زیرا $2 \leq |(\frac{N}{M})^\#|$.

گزاره ۱۹.۱.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت اگر G در شرط B صدق کند آنگاه G حل پذیر است.

برهان. فرض کنید G حل پذیر نباشد. در این صورت با توجه به قضیه ۱۸.۲.۱، G شامل زیرگروه‌های نرمال M و N به صورت زیر است

$$M \triangleleft N \leq G,$$

به طوری که $\frac{N}{M}$ یک زیرگروه نرمال مینیمال غیر آبلی از $\frac{G}{M}$ است. (طبق تذکر ۳.۲.۱ هر گروه متناهی دارای یک سری اصلی است.) چون $\frac{N}{M}$ نرمال مینیمال در $\frac{G}{M}$ است پس $[\frac{N}{M}, \frac{G}{M}] = \frac{N}{M}$. بنا به قضیه ۷.۱.۲ گروه خارج قسمتی $\frac{G}{M}$ نیز در شرط B صدق می‌کند. حال شرایط گزاره ۱۷.۱.۲ برقرار است. از این رو $\frac{N}{M}$ باید یک p -گروه آبلی مقدماتی باشد که این با فرض در تناقض است و در نتیجه G حل پذیر است. □

۲.۲ گروه‌های کامینا و حاصل ضرب رده‌های تزویج

تعریف ۱.۲.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت اگر $1 \neq N$ یک زیرگروه نرمال از G باشد که به ازای هر $x \in G - N$ و هر $x, n \in N$ با xn در G مزدوج باشد آنگاه (G, N) را زوج کامینا^۱ و N را هسته کامینا^۲ می‌نامیم. به عبارت دیگر به ازای هر $x \in G - N$

$$x^G = xN.$$

تعریف ۲.۲.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی ناآبلی باشد. در این صورت اگر (G, G') یک زوج کامینا باشد آنگاه G را گروه کامینا^۳ می‌نامیم.

نتیجه ۳.۲.۲. با توجه به تعریف ۱.۲.۲ گروه متناهی ناآبلی G یک گروه کامینا است هرگاه هر هم‌دسته غیربدیهی $x[G, G] \in (\frac{G}{[G, G]})^\#$ یک رده G -تزویج $x^G = x[x, G]$ باشد. این به طور بدیهی معادل است با

$$[x, G] = [G, G], \quad \forall x \in G - [G, G]. \quad (۳.۲)$$

لم ۴.۲.۲. اگر (G, N) یک زوج کامینا باشد آنگاه $Z(G) \leq N \leq G' = [G, G]$.

^۱Camina pair

^۲Camina kernel

^۳Camina group

برهان. چون (G, N) یک زوج کامینا است پس به ازای هر $x \in G - N$ ، $[x, G] = N$. به‌وضوح $[x, G] \subseteq [G, G]$ و بنابراین $N \leq [G, G]$. حال فرض کنید $z \in Z(G) - 1$. در این صورت اگر $z \notin N$ آنگاه چون (G, N) یک زوج کامینا است پس $zN = (z)^G = \{z\}$ و بنابراین $|N| = 1$ که این تناقض است. در نتیجه $Z(G) \leq N$. \square

گزاره ۵.۲.۲. هر گروه کامینای پوچ‌توان G یک p -گروه است.

برهان. چون G پوچ‌توان است پس برابر حاصل ضرب مستقیم p -سیلو زیرگروه‌هایش است و از آنجایی که G ناآبلی است لذا حداقل یک p -سیلو زیرگروه ناآبلی G_p دارد. در این صورت G برابر $G_p \times G_{p'}$ از G_p با p' -زیرگروه $G_{p'}$ یکتای حال از G است. بنابراین $[G, G]$ حاصل ضرب مستقیم از G_p $[G_p, G_p] \leq G_p$ با $[G_{p'}, G_{p'}] \leq G_{p'}$ است. به عبارت دیگر

$$[G, G] = [G_p \times G_{p'}, G_p \times G_{p'}] = [G_p, G_p] \times [G_{p'}, G_{p'}].$$

از آنجایی که G یک گروه کامینا است لذا $x \in G_p - [G_p, G_p] = G_p - [G, G]$ وجود دارد که بر طبق (۳.۲) داریم

$$[x, G] = [G, G] = [G_p, G_p] \times [G_{p'}, G_{p'}].$$

حال برای $x \in G_p \trianglelefteq G$ ، $[x, G] \subseteq G_p$ و در نتیجه $[G_{p'}, G_{p'}] = 1$. بنابراین عامل مستقیم آبلی $G_{p'}$ در G مرکزی است. از این رو به‌ازای هر $y \in G_{p'} - [G, G]$ ، $[y, G] = 1 < [G, G]$. اما طبق (۳.۲)، $[y, G] = [G, G]$. این تناقض نشان می‌دهد که $G_{p'} = 1$. در نتیجه $G = G_p$ یک p -گروه است. \square

قضیه ۶.۲.۲. فرض کنید G یک p -گروه کامینا باشد. در این صورت G یک گروه پوچ‌توان با رده پوچ‌توانی ۲ یا ۳ است.

برهان. به [۶] صفحه ۷۸۸ رجوع شود. \square

تعریف ۷.۲.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی و $n \geq 2$ یک عدد طبیعی باشد. در این صورت G را یک گروه n -کامینا می‌نامیم هرگاه G یک گروه کامینا و G' اجتماعی از n رده‌ی تزویج باشد.

توجه ۸.۲.۲. در ادامه این بخش، گروه‌های پوچ‌توان ناآبلی را که در شرط‌های A و B صدق می‌کنند مورد مطالعه و بررسی قرار دهیم و خواهیم دید که چنین گروه‌هایی دقیقاً مرتبط با p -گروه‌های کامینا هستند.

تعریف ۹.۲.۲. گروه $Q_8 = \langle i, j \mid i^4 = 1, i^2 = j^2, j^{-1}ij = i^{-1} \rangle$ را گروه کواترنیون^۴ می‌نامیم که یک گروه ناآبلی و از مرتبه ۸ است.

^۴Quaternion group

تعریف ۱۰.۲.۲. به ازای هر عدد طبیعی $n \geq 2$,

$$Q_{4n} = \langle i, j \mid i^{2n} = 1, i^n = j^2, j^{-1}ij = i^{-1} \rangle$$

را گروه کواترنیون تعمیم یافته^۵ می‌نامیم که یک گروه ناآبلی و از مرتبه $4n$ است.

تعریف ۱۱.۲.۲. گروه $D_8 = \langle f, g \mid g^2 = f^2 = 1, f^{-1}gf = g^{-1} \rangle$ را گروه دوجهی^۶ (تقارن‌های مربع) می‌نامیم که یک گروه ناآبلی و از مرتبه ۸ است.

گزاره ۱۲.۲.۲. فرض کنید G یک p -گروه فوق ویژه باشد. در این صورت G یک گروه کامینا با هسته‌ی کامینایی برابر مرکز گروه است.

برهان. فرض کنید $N = G' = Z(G) = Z_p$. در این صورت $|N| = p$ و بنابراین N دقیقاً شامل p رده تزویج است. حال فرض کنید $x \in G$. چون $G' \subseteq N$ پس به ازای هر $y \in G$ ، $[x, y] \in N$ و در نتیجه $y^{-1}xy \in xN$. لذا $x^G \subseteq xN$ و بنابراین $|x^G| \leq p$. از طرف دیگر بنا به لم ۲۴.۱.۱، $|G| = p^{2n+1}$ و از این رو $|C_G(x)| \leq p^{2n}$. پس $|x^G| \geq p$ و در نتیجه $|x^G| = p$. لذا $x^G = xN$. \square

مثال ۱۳.۲.۲. در گروه کواترنیون Q_8 ، $Z(Q_8) = [Q_8, Q_8] = \Phi(Q_8)$ و همچنین در گروه دوجهی D_8 ، $Z(D_8) = [D_8, D_8] = \Phi(D_8)$ و چون این دو گروه ناآبلی اند و

$$|Z(Q_8)| = |Z(D_8)| = 2$$

پس بنا به تعریف ۲۳.۱.۱، Q_8 و D_8 گروه‌های فوق ویژه و لذا طبق گزاره ۱۲.۲.۲، Q_8 و D_8 گروه‌های کامینا با هسته‌ی کامینایی برابر مرکز گروه هستند.

قضیه ۱۴.۲.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $H \leq G$ و $H \neq 1$. در این صورت اگر (G, H) یک زوج کامینا و G یک گروه پوچ‌توان از رده ۲ باشد آنگاه

$$(1) \quad G \text{ یک } p\text{-گروه ویژه است و}$$

$$(2) \quad H = \gamma_2(G).$$

\square

برهان. به [۱۷] صفحه ۳۵۳ رجوع شود.

قضیه ۱۵.۲.۲. فرض کنید G یک p -گروه متناهی از رده پوچ‌توانی ۳ باشد به طوری که $(G, \gamma_2(G))$ یک زوج کامینا است و

$$|G : \gamma_2(G)| = p^m, \quad |\gamma_2(G) : \gamma_3(G)| = p^n.$$

در این صورت: (۱) $(G, \gamma_3(G))$ نیز یک زوج کامینا است و

(۲) $m = 2n$ و زوج است.

^۵Generalized quaternion group

^۶Dihedral group

□ برهان. به [۱۷] صفحه ۳۵۷ رجوع شود.

نتیجه ۱۶.۲.۲. فرض کنید G یک p -گروه متناهی از رده پوچ‌توانی ۳ باشد به طوری که $(G, \gamma_2(G))$ یک زوج کامینا است. در این صورت

$$\gamma_2(G) = Z_2(G) \quad , \quad \gamma_3(G) = Z(G).$$

□ برهان. به [۱۷] صفحه ۳۵۸ رجوع شود.

قضیه ۱۷.۲.۲. گزاره‌های زیر برای هر گروه ناآبلی متناهی پوچ‌توان G معادلند:

(۱) G در شرط A صدق می‌کند.

(۲) G در شرط B صدق می‌کند و $Z(G) \leq [G, G]$.

(۳) G یک p -گروه کامینا است.

برهان. $۱ \Leftarrow ۲$: چون G در شرط A صدق کند پس بنا به گزاره ۱۰.۱.۲، G در شرط B نیز صدق می‌کند. با توجه به این که G ناآبلی است با به کار بردن گزاره ۱۱.۱.۲ و با جای‌گذاری G به جای H می‌توان به نتیجه $Z(G) \leq [G, G]$ رسید.

$۲ \Leftarrow ۳$: از آنجایی که G در شرط B صدق می‌کند و $Z(G) \leq [G, G]$ لذا با جای‌گذاری G به جای N در گزاره ۱۵.۱.۲، رابطه (۳.۲) برقرار است و چون G پوچ‌توان است پس G یک p -گروه کامینا می‌باشد.

$۳ \Leftarrow ۱$: چون G یک p -گروه کامینا است پس بنا به قضیه ۶.۲.۲ رده پوچ‌توانی p -گروه G ، ۲ یا ۳ است. اگر G یک گروه پوچ‌توان از رده ۳ باشد آنگاه با توجه به قضیه ۱۵.۲.۲ و نتیجه ۱۶.۲.۲ و نیز با توجه به تعریف p -گروه کامینا، به ازای هر $x \in G$ رده‌های تزویج از G به صورت زیر هستند

$$x^G = x\gamma_2(G) = x[G, G] \quad \forall \quad x \in G - \gamma_2(G)$$

$$x^G = x\gamma_3(G) = xZ(G) \quad \forall \quad x \in \gamma_2(G) - \gamma_3(G)$$

$$x^G = \{x\} \quad \forall \quad x \in \gamma_3(G)$$

بنا به مطالب فوق و نیز لم ۴.۲.۲، G سری مرکزی پایینی زیر را دارد

$$1 = \gamma_4(G) \subseteq \gamma_3(G) = Z(G) \subseteq \gamma_2(G) = G' \subseteq \gamma_1(G) = G. \quad (۴.۲)$$

با توجه به سری (۴.۲) عناصر دلخواه x و y از G در دو زیرمجموعه $\gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ یا $\gamma_2(G) - \gamma_3(G)$ قرار می‌گیرند. بنابراین سه حالت زیر امکان پذیر است:

(حالت اول) $(x, y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G))$ چون $y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ پس $y^{-1} \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$.

در این صورت $(x, y^{-1} \notin Z(G))$ و نیز با توجه به رده‌های تزویج فوق

$$x^G = xG' \quad , \quad (y^{-1})^G = y^{-1}G'.$$

فرض کنید $x^G \neq (y^{-1})^G$. در این صورت $xG' \neq y^{-1}G'$ که این نتیجه می‌دهد $xy \notin G'$. بنابراین

$$(xy)^G = (xy)G' \text{ پس}$$

$$x^G y^G = xG' yG' = (xy)G' = (xy)^G.$$

در نتیجه به ازای $x, y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ حکم برقرار است.

(حالت دوم) $x \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ و $y \in \gamma_2(G) - \gamma_3(G) = \gamma_2(G) - Z(G)$. در این صورت بنا به رده‌های تزویج فوق، $x^G = xG'$ و $y^G = y\gamma_3(G)$. حال فرض کنید $x^G \neq (y^{-1})^G$. بنابراین

$$x^G y^G = xG' y\gamma_3(G) = xG' \gamma_3(G) = xG'.$$

از طرفی چون $x \notin \gamma_2(G)$ و $y \in \gamma_2(G)$ پس $xy \notin \gamma_2(G)$. لذا

$$(xy)^G = xyG' = xG'.$$

در نتیجه $x^G y^G = (xy)^G$ و حکم برقرار است.

(حالت سوم) $x, y \in \gamma_2(G) - \gamma_3(G)$. لذا با توجه به سری (۴.۲)، $x, y \notin Z(G)$. پس بنا به رده‌های تزویج فوق

$$x^G = x\gamma_3(G) \quad , \quad y^G = y\gamma_3(G).$$

حال فرض کنید $x^G \neq (y^{-1})^G$. بنابراین $x\gamma_3(G) \neq (y^{-1})\gamma_3(G)$ در نتیجه $xy \notin \gamma_3(G)$. از آنجایی که $x, y \in \gamma_2(G) - \gamma_3(G) = \gamma_2(G) - Z(G)$ لذا $xy \in \gamma_2(G) - Z(G)$. پس

$$(xy)^G = (xy)\gamma_3(G).$$

از طرف دیگر

$$x^G y^G = x\gamma_3(G) y\gamma_3(G) = (xy)\gamma_3(G)$$

و بنابراین حکم برقرار است.

اما اگر G یک گروه پوچ توان از رده پوچ توانی ۲ باشد آنگاه با توجه به قضیه ۱۴.۲.۲ و نیز با توجه به تعریف p -گروه کامینا، به ازای هر $x \in G$ رده‌های تزویج از G به صورت زیر هستند

$$x^G = x\gamma_2(G) \quad \forall \quad x \in G - \gamma_2(G)$$

$$x^G = x \quad \forall \quad x \in \gamma_2(G)$$

بنا به مطالب فوق و نیز لم ۴.۲.۲، G سری مرکزی پایینی زیر را دارد

$$1 = \gamma_3(G) \subseteq \gamma_2(G) = G' = Z(G) \subseteq \gamma_1(G) = G. \quad (۵.۲)$$

با توجه به سری (۵.۲) عناصر دلخواه x و y از G تنها در زیرمجموعه $\gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ قرار می‌گیرند. در نتیجه تنها یک حالت امکان پذیر است که در این صورت، قضیه شبیه حالت‌های قبل ثابت می‌شود. \square

۳.۲ ایزوکلینیسم و حاصل ضرب رده‌های تزویج

تعریف ۱.۳.۲. فرض کنید G و H دو گروه متناهی باشند. در این صورت زوج (φ, ψ) را یک ایزوکلینیسم از G به H می‌نامیم هرگاه

$$(۱) \text{ نگاشت } \varphi \text{ یک ایزومورفیسم از } \frac{G}{Z(G)} \text{ به } \frac{H}{Z(H)} \text{ باشد،}$$

$$(۲) \text{ نگاشت } \psi \text{ یک ایزومورفیسم از } [G, G] \text{ به } [H, H] \text{ باشد،}$$

(۳) نمودار زیر جابه‌جایی باشد.

$$\begin{array}{ccc} \frac{G}{Z(G)} \times \frac{G}{Z(G)} & \xrightarrow{\varphi \times \varphi} & \frac{H}{Z(H)} \times \frac{H}{Z(H)} \\ \downarrow a_G & & \downarrow a_H \\ [G, G] & \xrightarrow{\psi} & [H, H] \end{array}$$

به عبارت دیگر $\psi \circ a_G = a_H \circ (\varphi \times \varphi)$ ، که به ازای هر $g_1, g_2 \in G$ ،
 $a_G(g_1 Z(G), g_2 Z(G)) = [g_1, g_2]$

و نیز به ازای هر $h_1, h_2 \in H$

$$a_H(h_1 Z(H), h_2 Z(H)) = [h_1, h_2].$$

اگر یک ایزوکلینیسم از G به H وجود داشته باشد آنگاه می‌گوییم G با H ایزوکلینیک است و به اختصار می‌نویسیم $G \sim H$.

لم ۲.۳.۲. ایزوکلینیک بودن یک رابطه هم‌ارزی در میان گروه‌های متناهی است.

لم ۳.۳.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G با یک گروه آبلی متناهی H ایزوکلینیک است اگر و تنها اگر G آبلی باشد.

□

برهان. اثبات واضح است.

قضیه ۴.۳.۲. فرض کنید G یک گروه باشد به طوری که $N \trianglelefteq G$ و $N \not\subseteq [G, G]$. در این صورت G با $\frac{G}{N}$ ایزوکلینیک است اگر و تنها اگر $[G, G]$ متناهی باشد و $N \cap [G, G] = 1$.

□

برهان. به [۱۲] صفحه ۱۳۴ رجوع شود.

هر دو گروه متناهی یکرخت، ایزوکلیسیک هستند اما عکس این مطلب لزوماً برقرار نیست. مثال زیر نشان می‌دهد گروه‌های کواترنیون Q_8 و دووجهی D_8 دو گروه غیریکریخت هستند که ایزوکلیسیک می‌باشند.

مثال ۵.۳.۲. گروه کواترنیون Q_8 دارای شش عنصر از مرتبه ۴ اما گروه دووجهی D_8 دارای دو عنصر از مرتبه ۴ است. لذا این دو گروه یکرخت نیستند. حال نگاشت ψ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$\psi : [Q_8, Q_8] = \{-1, 1\} \longrightarrow [D_8, D_8] = \{1, g^2\}$$

$$\psi : \begin{cases} 1 \longmapsto 1 \\ -1 \longmapsto g^2 \end{cases}$$

که یک همومورفیسم یک به یک و پوشاست و بنابراین $[Q_8, Q_8] \cong [D_8, D_8]$. به علاوه نگاشت φ را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$\varphi : \frac{Q_8}{Z(Q_8)} \longrightarrow \frac{D_8}{Z(D_8)}$$

$$\varphi : \begin{cases} i\{-1, 1\} \longmapsto f\{1, g^2\} \\ j\{-1, 1\} \longmapsto g\{1, g^2\} \end{cases}$$

که یک همومورفیسم یک به یک و پوشاست و بنابراین $\frac{Q_8}{Z(Q_8)} \cong \frac{D_8}{Z(D_8)}$. با در نظر گرفتن نگاشت‌های a_{Q_8} و a_{D_8} از آن جایی که

$$\psi \circ a_{Q_8}(i\{-1, 1\}, i\{-1, 1\}) = \psi[i, i] = \psi(1) = 1$$

و

$$a_{D_8} \circ \varphi(i\{-1, 1\}, i\{-1, 1\}) = a_{D_8}(f\{1, g^2\}, f\{1, g^2\}) = [f, f] = 1$$

لذا در این حالت

$$\psi \circ a_{Q_8}(i\{-1, 1\}, i\{-1, 1\}) = a_{D_8} \circ \varphi(i\{-1, 1\}, i\{-1, 1\}),$$

به طور مشابه

$$\psi \circ a_{Q_8}(j\{-1, 1\}, j\{-1, 1\}) = a_{D_8} \circ \varphi(j\{-1, 1\}, j\{-1, 1\}).$$

هم چنین

$$\psi \circ a_{Q_8}(i\{-1, 1\}, j\{-1, 1\}) = \psi[i, j] = \psi(i^{-1}j^{-1}ij) = \psi(-1) = g^2$$

$$a_{D_8} \circ \varphi(i\{-1, 1\}, j\{-1, 1\}) = a_{D_8}(f\{1, g^2\}, g\{1, g^2\}) = [f, g] = f^{-1}g^{-1}fg = g^2.$$

لذا در این حالت نیز

$$\psi \circ a_{Q_8}(i\{-1, 1\}, j\{-1, 1\}) = a_{D_8} \circ \varphi(i\{-1, 1\}, j\{-1, 1\})$$

و بنابراین در هر یک از حالت‌های فوق نمودار زیر جابه‌جایی است.

$$\begin{array}{ccc}
 \frac{Q_\lambda}{Z(Q_\lambda)} \times \frac{Q_\lambda}{Z(Q_\lambda)} & \xrightarrow{\varphi \times \varphi} & \frac{D_\lambda}{Z(D_\lambda)} \times \frac{D_\lambda}{Z(D_\lambda)} \\
 \downarrow a_{Q_\lambda} & & \downarrow a_{D_\lambda} \\
 [Q_\lambda, Q_\lambda] & \xrightarrow{\psi} & [D_\lambda, D_\lambda]
 \end{array}$$

در نتیجه بنا به تعریف ۱.۳.۲ گروه کواترنیون Q_λ و دووجهی D_λ ایزوکلینیک هستند و می‌نویسیم $Q_\lambda \sim D_\lambda$.

گزاره ۶.۳.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد و $\bar{G} = \frac{G}{Z(G)}$. در این صورت گزاره‌های زیر معادلند:

(۱) G در شرط B صدق می‌کند.

(۲) اگر $\bar{x}, \bar{y} \in \bar{G}$ و $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$ آنگاه برای تابع $c = c_G : \bar{G} \times \bar{G} \rightarrow [G, G]$ با ضابطه $c(\bar{x}, \bar{y}) = [x, y]$ داریم

$$c(\bar{x}, \bar{G})^{\bar{y}} c(\bar{y}, \bar{G}) = c(\bar{x}\bar{y}, \bar{G}).$$

برهان. فرض کنید $x, y \in G$. در این صورت تحت اپی‌مورفیسم طبیعی از G به روی \bar{G} ، $x^G Z(G) \subseteq G$ تصویر معکوس از $\bar{x}^{\bar{G}} \subseteq \bar{G}$ و به‌طور مشابه $(y^{-1})^G Z(G) \subseteq G$ تصویر معکوس از $(\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$ است. بنا به لم ۱۶.۱.۱، $x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G)$ در شرط B معادل $\bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}$ در قسمت دوم گزاره است. به عبارت دیگر

$$x^G Z(G) \neq (y^{-1})^G Z(G) \iff \bar{x}^{\bar{G}} \neq (\bar{y}^{-1})^{\bar{G}}.$$

هم‌چنین از (۱.۱) می‌دانیم که $x^G y^G = (xy)^G$ در شرط B معادل

$$[x, G]^y [y, G] = [xy, G] \quad (۶.۲)$$

است. با توجه به تابع c ، تساوی (۶.۲) معادل $c(\bar{x}, \bar{G})^{\bar{y}} c(\bar{y}, \bar{G}) = c(\bar{x}\bar{y}, \bar{G})$ در قسمت دوم گزاره است. \square

نتیجه ۷.۳.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت اگر G در شرط B صدق کند آنگاه هر گروه متناهی H ایزوکلینیک با G نیز در شرط B صدق می‌کند.

برهان. فرض کنید G در شرط B صدق کند و نیز H با G ایزوکلینیک باشد. در این صورت بنا به گزاره ۶.۳.۲، G در قسمت دوم گزاره ۶.۳.۲ صدق می‌کند. واضح است که G در قسمت دوم گزاره ۶.۳.۲

صدق می‌کند اگر و تنها اگر H در قسمت دوم گزاره ۶.۳.۲ صدق کند. بنابراین H نیز در شرط B صدق می‌کند. \square

لم ۸.۳.۲. فرض کنید G و H دو گروه متناهی و زوج (φ, ψ) یک ایزوکلینیسیم از G به H باشد. در این صورت به ازای هر عدد صحیح مثبت n ,

$$\psi(\gamma_{n+1}(G)) = \gamma_{n+1}(H).$$

برهان. چون G با H ایزوکلینیک است پس دو یکرختی φ و ψ و نیز نگاشت‌های a_G و a_H وجود دارند به طوری که نمودار زیر جابه‌جایی است.

$$\begin{array}{ccc} \frac{G}{Z(G)} \times \frac{G}{Z(G)} & \xrightarrow{\varphi \times \varphi} & \frac{H}{Z(H)} \times \frac{H}{Z(H)} \\ \downarrow a_G & & \downarrow a_H \\ [G, G] & \xrightarrow{\psi} & [H, H] \end{array}$$

از آن جایی که نمودار فوق جابه‌جایی است لذا

$$\begin{aligned} \psi(\gamma_{n+1}(G)) &= \psi([G, \gamma_n(G)]) \\ &= \psi \circ a_G(\bar{G}, \overline{\gamma_n(G)}) \\ &= a_H \circ \varphi \times \varphi(\bar{G}, \overline{\gamma_n(G)}) \end{aligned}$$

و چون $\varphi \times \varphi$ و ψ یکرختی هستند پس

$$\begin{aligned} a_H \circ \varphi \times \varphi(\bar{G}, \overline{\gamma_n(G)}) &= a_H\left(\varphi\left(\frac{G}{Z(G)}\right), \varphi\left(\frac{\gamma_n(G)}{Z(G)}\right)\right) \\ &= a_H\left(\frac{H}{Z(H)}, \frac{\gamma_n(H)}{Z(H)}\right) \\ &= [H, \gamma_n(H)] \\ &= \gamma_{n+1}(H). \end{aligned}$$

\square

قضیه ۹.۳.۲. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت حداقل یک گروه متناهی H ایزوکلینیک با G وجود دارد به طوری که $Z(H) \leq [H, H]$. به علاوه اگر G یک p -گروه باشد آنگاه H نیز p -گروه است.

برهان. به [۱۲] صفحه ۱۳۵ رجوع شود. \square

قضیه ۱۰.۳.۲. فرض کنید G یک گروه ناآبلی متناهی پوچ‌توان باشد. در این صورت G در شرط B صدق می‌کند اگر و تنها اگر G با یک p -گروه کامینا ایزوکلینیک باشد.

برهان. فرض کنید G در شرط B صدق کند. بنا به قضیه ۹.۳.۲ حداقل یک گروه متناهی H ایزوکلینیک با G وجود دارد به طوری که $Z(H) \leq [H, H]$. از آنجایی که G پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی $c \geq 2$ است لذا

$$1 = \gamma_{c+1}(G) < \gamma_c(G) \leq \gamma_2(G) = [G, G].$$

از این رو با توجه به لم ۸.۳.۲،

$$1 = \gamma_{c+1}(H) < \gamma_c(H) \leq \gamma_2(H) = [H, H].$$

بنابراین H ناآبلی و پوچ‌توان با رده پوچ‌توانی c یکسان با G است. چون G در شرط B صدق می‌کند پس بنا به نتیجه ۷.۳.۲، H نیز در شرط B صدق می‌کند. از این رو H یک گروه ناآبلی متناهی پوچ‌توان است که در شرط B صدق می‌کند و نیز $Z(H) \leq [H, H]$. بنابراین طبق قضیه ۱۷.۲.۲، H یک p -گروه کامینا است.

به عکس فرض کنید گروه متناهی G با p -گروه H که یک گروه کامینا است ایزوکلینیک باشد. چون H ، p -گروه کامینا است پس بنا به گزاره ۱۷.۲.۲، H در شرط B صدق می‌کند و از آنجایی که G با H ایزوکلینیک است لذا طبق نتیجه ۷.۳.۲، G نیز در شرط B صدق می‌کند و در نتیجه حکم برقرار است. \square

فصل ۳

گروه‌های متناهی غیرپوچ‌توان با رده‌های تزویج خاص

این فصل شامل دو بخش است که مطالب و قضایای اصلی هر دو بخش برگرفته از [۵] می‌باشد. در این فصل گروه‌های ناآبلی غیرپوچ‌توانی^۱ را که در شرط B صدق می‌کنند مورد مطالعه و بررسی قرار می‌دهیم. در بخش اول، ابتدا به بررسی دقیق‌تر ساختار و ویژگی‌های گروه‌های فروبنیوس پرداخته و مثال‌ها و قضایایی را در این زمینه بیان می‌کنیم. سپس گروه‌های $F^+ \times F^\times$ و $E_9 \times Q_8$ را معرفی نموده و ثابت می‌کنیم $F^+ \times F^\times$ و $E_9 \times Q_8$ گروه‌های فروبنیوس هستند. در بخش دوم، نشان می‌دهیم که گروه‌های $F^+ \times F^\times$ و $E_9 \times Q_8$ در شرط A نیز صدق می‌کنند.

۱.۳ ویژگی‌های گروه‌های فروبنیوس

قضیه ۱.۱.۳. گروه متناهی G یک گروه فروبنیوس است اگر و تنها اگر شامل زیرگروه غیربدیهی، سره و نرمال N باشد که برای هر عضو غیربدیهی x از N ، $C_G(x) \leq N$.

برهان. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با مکمل فروبنیوس H و هسته فروبنیوس N باشد و $1_G \neq N$. در این صورت نشان می‌دهیم $C_G(x) \leq N$. اکنون فرض کنید که برای $h \in H$ و $x \in N$ ، $h \in H \cap C_G(x)$. چون $h \in C_G(x)$ پس $h x h^{-1} = x$ و در نتیجه $h x h^{-1} = h^x \in H^x$. بنابراین $h \in H \cap H^x = 1_G$. اینک فرض کنید $h = 1_G \neq y \in C_G(x)$. در این صورت ثابت می‌کنیم $y \in N$.

فرض کنید $y \notin N$. در این صورت بنا به تعریف هسته فروبنیوس در ۲.۳.۱، $z \in G$ وجود دارد که $1_G \neq y \in H^z$. چون $y \in C_G(x)$ پس $y x y^{-1} = x$ و از آنجایی که $y \in H^z$ لذا $h \in H$ وجود دارد

^۱Non-nilpotent

به طوری که $y = zhz^{-1}$ و در نتیجه $z^{-1}yz = h$. لذا برای $z' \in G$ ، $z' = h \in H$ ، $y^{z^{-1}} = y^{z'} = h$. اینک با توجه به این که $xyx^{-1} = x$ داریم

$$\begin{aligned}(zhz^{-1})x(zhz^{-1})^{-1} &= x \implies zh(z^{-1}xz)h^{-1}z^{-1} = x \\ \implies zh(x^{z^{-1}})h^{-1}z^{-1} &= x \implies h(x^{z^{-1}})h^{-1} = z^{-1}xz \\ \implies h(x^{z^{-1}})h^{-1} &= x^{z^{-1}}.\end{aligned}$$

در نتیجه $h \in C_G(x^{z^{-1}})$ و از این رو $y^{z^{-1}} \in C_G(x^{z^{-1}})$. به این ترتیب $y^{z^{-1}} \in H \cap C_G(x^{z^{-1}})$. چون $x^{z^{-1}} \in N$ ($N \leq G$) و $x^{z^{-1}} \neq 1_G$ ($x \neq 1_G$) و هم‌چنین $y^{z^{-1}} \in H \cap C_G(x^{z^{-1}})$ پس طبق بخش اول اثبات $y^{z^{-1}} = 1_G$ و از این رو $y = 1_G$ که این یک تناقض است. بنابراین $y \in N$ و در نتیجه $C_G(x) \subseteq N$.

به عکس فرض کنید G یک گروه متناهی و شامل زیرگروه نرمال، سره و غیر بدیهی N باشد که برای هر عضو غیر بدیهی x از N ، $C_G(x) \leq N$. ابتدا نشان می‌دهیم که N یک زیرگروه نرمال هال از G است. فرض کنید N یک زیرگروه نرمال هال از G نباشد. در این صورت عدد اول p وجود دارد به طوری که $p \mid |N|$ و $[G : N] = p$. حال فرض کنید $|G| = p^\alpha m$ و $|N| = p^\beta m'$ که $\alpha > \beta$ و $(p, m) = 1 = (p, m')$ و هم‌چنین P یک p -سیلو زیرگروه از N و Q یک p -سیلو زیرگروه از G باشد به طوری که $\{1_G\} \leq P \leq Q$ و $Q \neq P$. در این صورت $|P| = p^\beta$ و $|Q| = p^\alpha$. چون Q یک p -گروه غیر بدیهی است پس $Z(Q) \neq 1$. به وضوح $P \leq Q \cap N$ ، $Q \cap N \leq N$ و $Q \cap N \leq Q$. بنابراین $Q \cap N$ یک p -زیرگروه از N است.

حال از آن جایی که P یک p -زیرگروه ماکسیمال از N است لذا $Q \cap N \leq P$ و در نتیجه $P = Q \cap N$. فرض کنید $x \in Z(Q)$ که $O(x) = p$. در این صورت به ازای هر $g \in Q$ ، $xg = gx$. بنابراین $Q \subseteq C_G(x)$.

حال اگر $x \in P$ آنگاه $x \in N$ و از این رو $C_G(x) \leq N$. لذا $Q \subseteq C_G(x) \subseteq N$ و چون $Q \cap N = P$ پس این یک تناقض است. بنابراین $x \notin P$. چون برای هر $y \in P$ ، $1_G \neq y \in P$ ($P \leq Q$) پس $xy = yx$ و بنابراین $x \in C_G(y)$. حال $1_G \neq y \in N$ و طبق فرض $C_G(y) \leq N$. از این رو $x \in N$ به طوری که $x \in Q \cap N = P$ و این یک تناقض است. بنابراین N می‌بایست یک زیرگروه نرمال هال از G باشد.

بنا به قضیه ۳۵.۱.۱ (شور- زازنهوس) و نتیجه ۳۶.۱.۱ مکمل H برای N در G وجود دارد به طوری که $G = NH$ و $N \cap H = 1_G$. فرض کنید $x \in G - H$ و $x \in G - H$ و $H \cap H^x \neq 1_G$. چون $G = NH$ پس می‌توانیم بنویسیم $x = nh$ که $n \in N$ و $h \in H$. بنابراین

$$H^x = H^{nh} = (nh)(H)(nh)^{-1} = nh(H)h^{-1}n^{-1} = n(hHh^{-1})n^{-1} = nHn^{-1} = H^n.$$

در نتیجه $H \cap H^n \neq 1_G$ و بنابراین $1_G \neq y \in H \cap H^n$ که $y \in H$ و نیز $1_G \neq h' \in H$ وجود دارد

به طوری که $y = nh'n^{-1}$. لذا

$$nh'n^{-1} \in H \implies (nh'n^{-1})h'^{-1} \in H \implies n(h'n^{-1}h'^{-1}) \in H.$$

اما $n(h'n^{-1}h'^{-1}) \in N$ زیرا $n(h'n^{-1}h'^{-1}) \in N$ ($N \trianglelefteq G$) در نتیجه $nh'n^{-1}h'^{-1} \in N \cap H = 1_G$. بنابراین و از این رو $nh' = h'n$. لذا $h' \in C_G(x) \leq N$ و چون $h' \neq 1_G$ پس این یک تناقض است. بنابراین به ازای هر $x \in G - H$ ، $H \cap H^x = 1_G$ و در نتیجه بنا به قضیه ۵.۳.۱، G یک گروه فروبنیوس است. \square

لم ۲.۱.۳. مرکز هر گروه فروبنیوس بدیهی است.

برهان. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H باشد. در این صورت بنا به قضیه ۱.۱.۳ به ازای هر $x \in N$ ، $C_G(x) \leq N$. از طرفی چون به ازای هر $x \in G$ ، $Z(G) \leq C_G(x)$ پس $Z(G) \leq N$. حال فرض کنید $x \in Z(G)$ ، $x \neq 1$. چون $Z(G) \leq N$ و از طرفی طبق گزاره ۴.۳.۱، $H \cap N = 1$ پس $x \notin H$. بنا به گزاره ۵.۳.۱ به ازای هر $g \in G - H$ ، $H^g \cap H = 1$ اما برای $x \in Z(G)$ ، $H^x = H$ که تناقض است. \square

نتیجه ۳.۱.۳. فرض کنید G یک گروه باشد. در این صورت اگر G پوچ‌توان غیربدیهی باشد آنگاه G یک گروه فروبنیوس نیست.

برهان. چون G پوچ‌توان غیربدیهی است پس $Z(G) \neq 1$ لذا بنا به لم ۲.۱.۳ نتیجه حاصل می‌شود. \square

لم ۴.۱.۳. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H باشد. در این صورت

$$(1) \quad N \subseteq G'$$

(۲) اگر مکمل فروبنیوس آبلی باشد آنگاه $N = G'$.

برهان. (۱). فرض کنید $h \in H$ ، $h \neq 1$. در این صورت بنا به لم ۷.۳.۱ به ازای هر $n \in N$ ، $g \in G$ وجود دارد به طوری که $h^g = nh$. از این رو

$$h^g = ghg^{-1} = nh \implies ghg^{-1}h^{-1} = n$$

$$\implies [g, h] = n \implies N \subseteq G'.$$

(۲). چون H آبلی است و $\frac{G}{N} \cong H$ پس $\frac{G}{N}$ نیز آبلی است. لذا $G' \subseteq N$ و چون بنا به (۱)، $N \subseteq G'$ پس $N = G'$. \square

گزاره ۵.۱.۳. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H باشد. در این صورت $N = [N, H]$.

برهان. بنا به قضیه ۳.۳.۱، N در G نرمال است پس به‌وضوح $[N, H] \leq N$. اما برای نشان دادن این‌که برای گروه فروبنیوس G حالت تساوی آن برقرار است کافی است عنصر ثابت $h \in H$ را $h \neq 1$ را در نظر بگیرید. چون $C_N(h) = 1$ پس عناصر $\{n^{-1}h^{-1}nh \mid n \in N\}$ عناصر متمایزی از N هستند و از این‌رو می‌بایست تمام عناصر از N را در برداشته باشد و در نتیجه $N = [N, H]$. \square

نتیجه ۶.۱.۳. فرض کنید G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H باشد. در این صورت $N = [N, G]$.

برهان. بنا به گزاره ۵.۱.۳، $N = [N, H]$ که به‌وضوح $N = [N, H] \leq [N, G]$ و چون $N \trianglelefteq G$ پس $[N, G] \leq N$. در نتیجه $N = [N, G]$. \square

مثال ۷.۱.۳. گروه‌های آبلی فروبنیوس نیستند.

مثال ۸.۱.۳. p -گروه‌ها فروبنیوس نیستند زیرا مرکز هر p -گروه غیر بدیهی است.

مثال ۹.۱.۳. گروه‌های ناآبلی کواترنیون Q_8 و دوجهی D_8 گروه‌های فروبنیوس نیستند زیرا ۲-گروه هستند.

مثال ۱۰.۱.۳. بر طبق نتیجه ۱۶.۳.۱، $G \cong F^+ \rtimes F^\times$ یک گروه آفین از درجه یک است. در واقع G برابر $Aff(1, F)$ و گروهی (تحت ترکیب توابع) از همه توابع $\tau_{a,b} : F \rightarrow F$ است که $a \in F^\times$ و $b \in F^+$ و به ازای هر $x \in F$ ، $\tau_{a,b}(x) = ax + b$. به عبارت دیگر $G \cong Aff(1, F) = \{\tau_{a,b} \mid a \in F^\times, b \in F^+\}$.

اگر F متناهی باشد و $|F| = q$ آنگاه $|G| = q(q-1)$.

اینک اگر $|F| = 2$ آنگاه $|G| = 2$ و در نتیجه G دوری است و لذا بنا به لم ۲.۱.۳، G در این حالت گروه فروبنیوس نیست.

اکنون فرض کنید F یک میدان متناهی باشد که $|F| = q$ و $q > 2$. بنا به گزاره‌های ۱۴.۳.۱ و ۱۵.۳.۱ و نتیجه ۱۶.۳.۱ گروه تبدیلات $N = \{\tau_{1,b} \mid b \in F\}$ یک زیرگروه نرمال از G و یکرخت با گروه جمعی از میدان F و هم‌چنین $H = St_G(0) = \{\tau_{a,0} \mid a \in F^\times\}$ یک زیرگروه از G و یکرخت با گروه ضربی میدان F و در نتیجه G حاصل‌ضرب نیم‌مستقیم N با H است.

اگر $b \neq 0$ آنگاه $\tau_{1,b}$ هیچ نقطه ثابتی در F ندارد. زیرا اگر نقطه ثابتی مانند $x \in F$ داشته باشد آنگاه $\tau_{1,b}(x) = x + b = x$ دلالت دارد که $b = 0$ و این تناقض با فرض $b \neq 0$ است. اگر $a \neq 1$ آنگاه $\tau_{a,b}$ نقطه ثابت منحصر بفرد $\frac{b}{1-a}$ را دارد. حال فرض کنید $1 \neq \tau \in N$ ، $\pi \in C_G(\tau)$ و

$$\tau(x) = x + a \quad , \quad \pi(x) = bx + c.$$

در این صورت

$$\tau^{-1}(x) = x - a \quad , \quad \pi^{-1}(x) = b^{-1}(x - c).$$

چون $\pi\tau\pi^{-1} = \tau$ پس

$$\begin{aligned}\pi(x) &= \tau\pi\tau^{-1}(x) \\ &= \tau\pi(x - a) \\ &= \tau(bx - ab + c) \\ &= bx - ab + c + a.\end{aligned}$$

از این رو

$$bx + c = bx - ab + c + a \implies 0 = a(1 - b).$$

لذا $a = 0$ یا $b = 1$. اگر $a = 0$ آنگاه $\tau(x) = x$ و در نتیجه $\tau = 1$ که با فرض در تناقض است. بنابراین $b = 1$ ، در نتیجه $\pi(x) = x + c$ و $\pi \in N$ از این رو $C_G(\tau) \subseteq N$. لذا طبق قضیه ۱.۱.۳، $G = N \rtimes H$ یک گروه فرابنیوس با هسته فرابنیوس 1 و $N \cong F^+ \cong F^+ \rtimes 1$ و مکمل فرابنیوس $H \cong F^\times \cong 1 \rtimes F^\times$ است.

نتیجه ۱۱.۱.۳. فرض کنید $G = F^+ \rtimes F^\times$. در این صورت $G' = [G, G] = F^+ \times 1$. به علاوه

$$\gamma_2(G) = \gamma_3(G) = \gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = F^+ \times 1.$$

برهان. بنا به مثال ۱۰.۱.۳، $G = F^+ \rtimes F^\times$ یک گروه فرابنیوس با مکمل فرابنیوس $1 \rtimes F^\times \cong F^\times$ است. اینک چون F^\times آبدلی است (با توجه به این که F میدان است و خاصیت جابه‌جایی در آن برقرار است). پس با توجه به لم ۴.۱.۳،

$$G' = [G, G] = F^+ \times 1.$$

از این رو بنا به نتیجه ۶.۱.۳

$$\gamma_2(G) = \gamma_3(G) = \gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = F^+ \times 1.$$

□

نتیجه ۱۲.۱.۳. فرض کنید $G = F^+ \rtimes F^\times$. در این صورت G غیرپوچ‌توان است.

برهان. بنا به نتیجه ۱۱.۱.۳ سری مرکزی پایینی از $G = F^+ \rtimes F^\times$ هیچ‌گاه به یک نمی‌رسد لذا طبق قضیه ۱۲.۲.۱، $G = F^+ \rtimes F^\times$ یک گروه غیرپوچ‌توان است.

□

مثال ۱۳.۱.۳. عناصر

$$\rho_1 = (2437)(5698) \quad , \quad \rho_2 = (2539)(4876),$$

$$\pi_1 = (123)(456)(789) \quad , \quad \pi_2 = (147)(258)(369)$$

را از گروه متقارن S_9 در نظر بگیرید. به‌وضوح

$$\pi_1^3 = \pi_2^3 = 1 \quad , \quad \pi_1\pi_2 = \pi_2\pi_1$$

و

$$\rho_1^2 = (23)(47)(59)(68) = \rho_2^2, \quad \rho_2 \rho_1 \rho_2^{-1} = \rho_1^{-1}.$$

هم‌چنین

$$\begin{aligned} \rho_1 \pi_1 \rho_1^{-1} &= \pi_2, & \rho_1 \pi_2 \rho_1^{-1} &= \pi_1^2 \\ \rho_2 \pi_1 \rho_2^{-1} &= \pi_1 \pi_2, & \rho_2 \pi_2 \rho_2^{-1} &= \pi_1 \pi_2^2. \end{aligned}$$

قرار می‌دهیم

$$N = \langle \pi_1, \pi_2 \rangle, \quad H = \langle \rho_1, \rho_2 \rangle.$$

در این صورت $N, H \leq S_9$. هم‌چنین بنا به ویژگی‌های عناصر $\rho_2, \rho_1, \pi_2, \pi_1$ ملاحظه می‌شود که $N \cong E_9$ (یک ۳-گروه آبلی مقدماتی از مرتبه ۹ است) و $H \cong Q_8$. به‌علاوه $H \subseteq N_{S_9}(N)$ و $H \subseteq N_{S_9}(N)$ در نتیجه $NH \leq S_9$. قرار می‌دهیم $G = NH$. چون NH زیرگروه است پس $NH = \langle N, H \rangle$.
واقع

$$G = NH = \langle N, H \rangle = \langle \pi_1, \pi_2, \rho_1, \rho_2 \rangle.$$

اکنون چون $N \cap H = 1$ و $N \trianglelefteq G$ و نیز $H \leq G$ پس $G = N \rtimes H$ که با توجه به یکرختی‌های مذکور، $G \cong E_9 \rtimes Q_8$. G برابر حاصل ضرب نیم‌مستقیم داخلی N و H و یکرخت با حاصل ضرب نیم‌مستقیم خارجی E_9 با Q_8 است). اینک چون به ازای هر $n \in N$ ، $C_G(n) \leq N$ پس بنا به قضیه ۱.۱.۳، G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس N و مکمل فروبنیوس H است. بنابراین با توجه به یکرختی فوق، $E_9 \rtimes Q_8$ یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس $1 \times E_9 \cong E_9$ و مکمل فروبنیوس $Q_8 \cong 1 \times Q_8$ است.

نتیجه ۱۴.۱.۳. فرض کنید $G = E_9 \rtimes Q_8$. G حاصل ضرب نیم‌مستقیم خارجی گروه آبلی مقدماتی E_9 با گروه کوآترنیون Q_8 است). در این صورت طبق قضیه ۳۱.۱.۱، G زیرگروه نرمالی مانند \bar{E}_9 و زیرگروهی مانند \bar{Q}_8 دارد که $\bar{E}_9 \cong E_9$ و $\bar{Q}_8 \cong Q_8$ به‌طوری‌که $G = \bar{E}_9 \bar{Q}_8$ و $\bar{E}_9 \cap \bar{Q}_8 = 1$.
واقع

$$\bar{E}_9 = \{(b, 1) \mid b \in E_9\}, \quad \bar{Q}_8 = \{(1, q) \mid q \in Q_8\}$$

و G برابر حاصل ضرب نیم‌مستقیم داخلی \bar{E}_9 با \bar{Q}_8 است.

تذکر ۱۵.۱.۳. در نتیجه زیر منظور از E_9 و Q_8 ، \bar{E}_9 و \bar{Q}_8 می‌باشد.

نتیجه ۱۶.۱.۳. فرض کنید $G = E_9 \rtimes Q_8$. در این صورت $G' = E_9 \times Z(Q_8)$. به‌علاوه

$$\gamma_3(G) = \gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \gamma_6(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = E_9 \times 1.$$

برهان. چون $G = E_9 \rtimes Q_8$ لذا طبق قضیه دوم یکرختی

$$\frac{G}{E_9} = \frac{E_9 Q_8}{E_9} \cong \frac{Q_8}{E_9 \cap Q_8} = Q_8$$

و در نتیجه $(\frac{G}{E_9})' \cong Q'_8$. بنا به نتیجه ۶.۱.۳، $[E_9, G] = E_9$ و بنابراین $E_9 \subseteq G'$. از این رو داریم

$$(\frac{G}{E_9})' = \frac{[G, G]}{E_9} = \frac{G'}{E_9} \cong Q'_8.$$

از آن جایی که $Q'_8 = [Q_8, Q_8] = Z(Q_8)$ لذا $|Q'_8| = |\frac{G'}{E_9}| = 2$ بنابراین $|G'| = 2|E_9|$

و چون $1 = Z(Q_8) \cap E_9$ ، $Z(Q_8) \leq G'$ ، $E_9 \trianglelefteq G'$ و نیز $G' = E_9 Z(Q_8)$ پس $G' = E_9 \times Z(Q_8)$.

حال بنا به نتیجه ۶.۱.۳،

$$\gamma_3(G) = [G, G'] = [G, E_9 Z(Q_8)] = [G, E_9][G, Z(Q_8)] = E_9 \times 1$$

بنابراین

$$\gamma_4(G) = [G, \gamma_3(G)] = E_9 \times 1$$

و در نتیجه

$$\gamma_3(G) = \gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \gamma_6(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = E_9 \times 1.$$

□

نتیجه ۱۷.۱.۳. فرض کنید $G = E_9 \times Q_8$. در این صورت G غیرپوچ توان است.

برهان. بنا به نتیجه ۱۶.۱.۳ سری مرکزی پایینی از $G = E_9 \times Q_8$ هیچ‌گاه به یک نمی‌رسد لذا طبق

□

قضیه ۱۲.۲.۱، $G = E_9 \times Q_8$ یک گروه غیرپوچ توان است.

۲.۳ حاصل ضرب رده‌های تزویج در گروه‌های غیرپوچ‌توان

تذکر ۱.۲.۳. در تمام لم‌ها و قضایای این بخش G یک گروه متناهی غیرپوچ‌توان است که در شرط B صدق می‌کند و $K = \gamma_\infty(G)$.

لم ۲.۲.۳. $1 < K = [K, G] \triangleleft G$.

برهان. چون G در شرط B صدق می‌کند پس بنا به گزاره ۱۹.۱.۲، G حل‌پذیر است و چون G غیرپوچ‌توان است پس $1 \neq K$. حال از آنجایی که G حل‌پذیر است و نیز $[\gamma_\infty(G), G] = \gamma_\infty(G)$ ، لذا $1 < K = [K, G] \triangleleft G$. \square

لم ۳.۲.۳. فرض کنید C مکمل برای K در G وجود دارد به طوری که $Z(G) \leq C$. در این صورت گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{Z(G)}$ یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس K و مکمل فروبنیوس $\frac{C}{Z(G)}$ است. به علاوه گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{KZ(G)} \cong \frac{C}{Z(G)}$ یا دوری غیربدیهی یا یک گروه کوتاه‌ترین از مرتبه ۸ است.

برهان. چون C یک مکمل برای K در G است بنا به تعریف ۳۳.۱.۱، $G = KC$ که $K \cap C = 1$. حال اگر $C = Z(G)$ آنگاه $G = KC = KZ(G)$ و در نتیجه بنا به لم ۲.۲.۳، $1 < K = [K, KZ(G)] = [K, K] \triangleleft G$

که این غیر ممکن است زیرا K بنا به گزاره ۱۹.۱.۲ حل‌پذیر است. لذا $Z(G) < C$ ، $\frac{C}{Z(G)} > 1$.

به آسانی دیده می‌شود که G ، برابر حاصل ضرب نیم‌مستقیم از K و C است. اکنون فرض کنید x یک عضو دلخواه از $C - Z(G)$ باشد. در این صورت

$$x \in G = K \rtimes C, \quad x \notin KZ(G) = \gamma_\infty(G)Z(G).$$

از آنجایی که $\gamma_\infty(G)$ برابر $\gamma_{c+1}(G)$ در (۸.۱) است لذا عدد صحیح n ، $1 \leq n \leq c$ چنان وجود دارد که

$$x \in \gamma_n(G)Z(G) - \gamma_{n+1}(G)Z(G).$$

اکنون گزاره ۱۵.۱.۲ را با جای‌گذاری $\gamma_n(G)Z(G)$ به جای N به کار می‌بریم. در این صورت بنا به تعریف ۶.۲.۱، $[N, G]$ برابر است با

$$[\gamma_n(G)Z(G), G] = [\gamma_n(G), G] = \gamma_{n+1}(G).$$

بنابراین $x \in N - [N, G]Z(G)$. از این رو بنا به گزاره ۱۵.۱.۲ داریم

$$x^G = x[N, G] = x\gamma_{n+1}(G).$$

چون $\gamma_\infty(G) \subseteq \gamma_{n+1}(G)$ پس $\gamma_{n+1}(G)$ برابر اجتماع هم‌دسته‌هایی از $\gamma_\infty(G)$ است. در واقع

$$\gamma_{n+1}(G) = \bigcup_{y \in \gamma_{n+1}(G)} y\gamma_\infty(G) = \bigcup_{y \in \gamma_{n+1}(G)} yK.$$

به‌ویژه x^G یک اجتماع از هم‌دسته‌های $K = \gamma_\infty(G)$ است که $K = \gamma_\infty(G) \leq \gamma_{n+1}(G)$. در نتیجه با در نظر گرفتن اپی‌مورفیسم طبیعی $\varphi: G \rightarrow \frac{G}{K}$ ، تصویر معکوس از $(xK)^{\frac{G}{K}}$ در گروه خارج قسمتی $\frac{G}{K}$ است. از این رو $|x^G|$ برابر است با $|K|(xK)^{\frac{G}{K}}$. اپی‌مورفیسم طبیعی φ ، C را به روی $\frac{G}{K}$ و xK را به x می‌برد. از این رو به‌طور یک به یک $x^C \subseteq C$ را به روی $(xK)^{\frac{G}{K}}$ می‌برد. لذا

$$|K||x^C| = |K|(xK)^{\frac{G}{K}} = |x^G|.$$

از طرفی

$$|K||C| = |K \rtimes C| = |G|.$$

در نتیجه

$$|C_G(x)| = \frac{|G|}{|x^G|} = \frac{|K||C|}{|K||x^C|} = \frac{|C|}{|x^C|} = |C_C(x)|$$

و این تنها زمانی می‌تواند اتفاق بیفتد که $C_G(x)$ برابر $C_C(x)$ باشد. در این صورت

$$C_K(x) = K \cap C_G(x) \leq K \cap C = 1.$$

بنابراین به ازای هر $x \in C - Z(G)$ ، $C_K(x) = 1$. از آنجایی که $Z(G)$ مشمول در عامل C از حاصل ضرب نیم‌مستقیم $G = K \rtimes C$ است لذا گروه خارج قسمتی $\bar{G} = \frac{G}{Z(G)}$ حاصل ضرب نیم‌مستقیم $\bar{K} \rtimes \bar{C}$ از زیرگروه نرمال غیربدیهی $K \cong \frac{KZ(G)}{Z(G)}$ با زیرگروه مکمل غیربدیهی $\bar{C} = \frac{C}{Z(G)}$ است. استدلال‌های فوق دلالت می‌کنند که به ازای هر $\bar{x} \in \bar{C}^\# = \bar{C} - 1$ ، $C_{\bar{K}}(\bar{x}) = 1$. در نتیجه طبق قضیه ۶.۳.۱، \bar{G} یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس \bar{K} و مکمل فروبنیوس \bar{C} است. حال ثابت می‌کنیم که \bar{C} یا دوری یا یک گروه کوتاه‌ترین از مرتبه ۸ است.

چون $\frac{G}{K}$ پوچ‌توان و \bar{C} تصویر هم‌ریخت آن است پس \bar{C} نیز پوچ‌توان است. بنابراین \bar{C} برابر حاصل ضرب مستقیم p -سیلو زیرگروه‌هایش است. بنا به قضیه ۱۰.۳.۱ تمام زیرگروه‌های سیلوی مکمل فروبنیوس \bar{C} دوری هستند به جز ۲-سیلو زیرگروه که می‌تواند دوری یا یک گروه کوتاه‌ترین تعمیم یافته از مرتبه $4n$ باشد که $n \geq 2$. از این رو یا \bar{C} دوری و یا برابر حاصل ضرب مستقیم $\bar{Q} \times \bar{D}$ از یک گروه کوتاه‌ترین ناآبلی تعمیم یافته \bar{Q} با گروه دوری \bar{D} از مرتبه فرد است.

اگر \bar{C} دوری باشد آنگاه اثبات تمام است. اکنون فرض کنید $\bar{C} = \bar{Q} \times \bar{D}$.

بنا به گزاره ۸.۱.۲ گروه خارج قسمتی $\bar{G} = \frac{G}{Z(G)}$ در شرط A صدق می‌کند از این رو طبق قضیه ۹.۱.۲ گروه خارج قسمتی $\frac{\bar{G}}{\bar{K}}$ نیز در شرط A صدق می‌کند.

بنابراین $\bar{C} \cong \frac{\bar{G}}{\bar{K}}$ یک گروه متناهی ناآبلی و پوچ‌توان است که در شرط A صدق می‌کند. پس طبق قضیه ۱۷.۲.۲، \bar{C} یک p -گروه کامینا است. چون ۲-سیلو زیرگروه \bar{Q} از \bar{C} غیربدیهی است پس \bar{C}

یک ۲-گروه است و $\bar{C} = \bar{Q}$.

گروه کواترنیون تعمیم یافته $\bar{C} = \bar{Q}$ شامل عنصر \bar{x} از مرتبه $\frac{|\bar{C}|}{4}$ است که $\bar{x} \in \bar{C} - [\bar{C}, \bar{C}]$. در این صورت $\bar{x}^{\bar{C}}$ از مرتبه ۲ است که با توجه به (۳.۲)،

$$|\bar{x}^{\bar{C}}| = |\bar{x}[\bar{C}, \bar{C}]| = |[\bar{C}, \bar{C}]| = 2.$$

لذا گروه کواترنیون تعمیم یافته \bar{C} یک گروه کواترنیون از مرتبه ۸ است و از این رو لم برقرار است. □

لم ۴.۲.۳. اگر K یک زیرگروه نرمال مینیمال از G باشد آنگاه مکمل C برای K در G وجود دارد به طوری که $Z(G) \leq C$.

برهان. چون K یک زیرگروه نرمال مینیمال از G است و از طرفی $K = [K, G]$ پس بنا به گزاره ۱۷.۱.۲، K یک p -گروه آبلی مقدماتی است. بر طبق قضیه ۱۳.۲.۱ گروه خارج قسمتی $\bar{G} = \frac{G}{K}$ پوچ‌توان و بنابراین \bar{G} برابر حاصل ضرب مستقیم p -سیلو زیرگروه‌هایش است. از این رو \bar{G} برابر حاصل ضرب مستقیم $\bar{G}_p \times \bar{G}_{p'}$ از p -سیلو زیرگروه یکتای \bar{G}_p و p' -سیلو زیرگروه یکتای $\bar{G}_{p'}$ است. به وضوح $G_p K$ برابر تصویر معکوس از \bar{G}_p و بنا به قضیه ۱۹.۱.۱، G_p یک p -سیلو زیرگروه از G است. هم چنین طبق قضیه ۱۷.۱.۱، $G_p = G_p K$ و قرار می‌دهیم $P = G_p$. در این صورت

$$\frac{P}{K} = \frac{G_p}{K} = \bar{G}_p.$$

حال چون $P \trianglelefteq G$ و $([G : P], |P|) = 1$ پس بنا به نتیجه ۳۶.۱.۱ زیرگروه مکمل $D \leq G$ برای P در G وجود دارد به طوری که

$$G = P \rtimes D.$$

در این صورت $\frac{DK}{K} \cong D$ برابر $\bar{G}_{p'}$ است. در واقع

$$\bar{G} = \frac{P}{K} \times \frac{DK}{K} \cong \frac{P}{K} \times D$$

و D پوچ‌توان است و $D \leq N_G(P)$ و هم چنین D با گروه خارج قسمتی $\frac{P}{K}$ جابه‌جا می‌شود. از آنجایی که

$$D \cap N_P(D) = 1, \quad D \trianglelefteq N_P(D)D, \quad N_P(D) \trianglelefteq N_P(D)D,$$

لذا

$$N_P(D)D = N_P(D) \times D \implies N_P(D) \leq C_P(D).$$

از طرفی همیشه $C_P(D) \leq N_P(D)$ در نتیجه $N_P(D) = C_P(D)$. قرار می‌دهیم $DK = H$. به آسانی ملاحظه می‌شود که D یک مکمل برای K در H است. چون به ازای هر $x \in P$ ،

$$x^{-1}Dx \subseteq DK$$

پس $x^{-1}Dx$ نیز یک مکمل برای K در H است. بنا به قضیه ۳۵.۱.۱ هر دو مکملی که برای K در H وجود دارند در H با هم مزدوج هستند از این رو D با $x^{-1}Dx$ در H مزدوج است. به عبارت دیگر

$$\forall x \in P, \quad \exists dk \in DK = H; \quad x^{-1}Dx = D^{dk} = D^k$$

$$\implies x^{-1}Dx = k^{-1}Dk$$

$$\implies Dx = xk^{-1}Dk$$

$$\implies D = xk^{-1}Dkx^{-1}$$

$$\implies xk^{-1} \in N_P(D)$$

$$\implies P = N_P(D)K.$$

حال اگر $D = 1$ آنگاه $G = P$ و G یک p -گروه و در نتیجه پوچ‌توان است که مخالف فرض است لذا $D > 1$. بنا به این که DK تصویر معکوس از \bar{G}_p' و $\frac{DK}{K} = \bar{G}_p'$ در نتیجه یک زیرگروه نرمال از G است داریم

$$N_K(DK) = N_G(DK) \cap K = G \cap K = K$$

و با توجه به این که K آبدلی است داریم

$$N_K(D) \trianglelefteq N_K(DK) = K.$$

طبق فرض K یک زیرگروه نرمال مینیمال از G است لذا $N_K(D)$ یا باید مساوی K و یا باید مساوی 1 باشد. اکنون اگر $N_K(D) = K$ آنگاه

$$P = N_P(D)K = N_P(D) = C_P(D).$$

لذا $P = C_P(D)$ و در این حالت G حاصل ضرب مستقیم $P \times D$ و بنابراین پوچ‌توان می‌شود که این با فرض در تناقض است. در نتیجه $N_K(D) = 1$.

چون $N_K(D) = 1$ پس $N_K(D) = N_P(D) \cap K = 1$ و از طرفی $P = N_P(D)K$ بنابراین $N_P(D)$ یک مکمل برای K در P است. بر طبق ابتدای اثبات، $D \trianglelefteq N_G(D)$ یک مکمل برای P در G است و با $N_P(D) = C_P(D)$ جابه‌جا می‌شود از این رو

$$C = N_G(D) = N_P(D) \times D$$

یک مکمل برای K در G است و چون

$$N_P(D) = C_P(D) \quad , \quad Z(G) \leq C_G(D) \leq C_P(D)$$

□

پس به وضوح $Z(G) \leq C$ و بنابراین اثبات تمام است.

به‌طور کلی داریم

لم ۵.۲.۳. گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{KZ(G)}$ یا دوری غیربدیهی یا یک گروه کواترنیون از مرتبه ۸ است.

برهان. بنا به لم ۲.۲.۳، $1 < K = [K, G]$ پس $K \cap Z(G) \trianglelefteq G$ اکیدا مشمول در K است. از این رو زیرگروه نرمال M از G وجود دارد به طوری که $K \triangleleft M \leq K \cap Z(G) \leq M$ و $\frac{K}{M}$ یک عامل اصلی از G است (در این صورت $\frac{K}{M}$ نرمال مینیمال در $\frac{G}{M}$ است). در نتیجه $N = MZ(G)$ یک زیرگروه

نرمال از G شامل $Z(G)$ است که $K \cap N = M$. گروه خارج‌قسمتی $\bar{G} = \frac{G}{N}$ بنا به گزاره ۷.۱.۲ در شرط B و نیز بنا به گزاره ۸.۱.۲ در شرط A صدق می‌کند. اپی‌مورفیزم طبیعی e از G به روی \bar{G} ، K را به روی زیرگروه نرمال مینیمال $\frac{KN}{M} \cong \frac{K}{M}$ می‌برد. در نتیجه بنا به لم ۲.۲.۳،

$$1 < \bar{K} = [\bar{K}, \bar{G}]_{\bar{G}}.$$

چون G حل‌پذیر است پس \bar{G} نیز حل‌پذیر و از این رو \bar{K} نرمال اکید در \bar{G} است. گروه خارج‌قسمتی $\frac{\bar{G}}{\bar{K}}$ یک تصویر همریخت از گروه پوچ‌توان $\frac{G}{K}$ و از این رو پوچ‌توان است. بنابراین \bar{K} برابر $\gamma_{\infty}(\bar{G})$ است. اکنون تمام مفروضات این بخش، با جای‌گذاری \bar{G} و \bar{K} به ترتیب به جای G و K برقرارند. به علاوه چون \bar{G} در شرط A صدق می‌کند و \bar{K} یک زیرگروه غیرمرکزی از \bar{G} است پس طبق گزاره ۱۱.۱.۲،

$$Z(\bar{G}) \leq [\bar{K}, \bar{G}]_{\bar{G}} = \bar{K}.$$

از آنجایی که \bar{K} یک زیرگروه نرمال مینیمال غیرمرکزی از \bar{G} است لذا $Z(\bar{G}) = 1$. در این صورت در لم ۴.۲.۳ با جای‌گذاری \bar{G} و \bar{K} به ترتیب به جای G و K زیرگروه مکمل \bar{C} برای \bar{K} در \bar{G} وجود دارد به طوری که

$$1 = Z(\bar{G}) \leq \bar{C}.$$

در نتیجه بنا به لم ۳.۲.۳ گروه خارج‌قسمتی $\frac{\bar{G}}{KZ(\bar{G})} = \frac{\bar{G}}{\bar{K}}$ یا دوری غیربدیهی و یا یک گروه کوتاه‌ترین از مرتبه ۸ است و چون با توجه به قضیه سوم یکرختی

$$\frac{\bar{G}}{\bar{K}} = \frac{\frac{G}{N}}{\frac{KN}{N}} \cong \frac{G}{KN} = \frac{G}{KMZ(G)} = \frac{G}{KZ(G)}$$

□

پس لم برقرار است.

لم ۶.۲.۳. مکمل C برای K در G وجود دارد به طوری که $Z(G) \leq C$.

برهان. فرض کنید \bar{G} گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{KZ(G)}$ و e اپی‌مورفیزم طبیعی از G به روی \bar{G} باشد. در این صورت بنا به لم ۵.۲.۳، $\bar{G} \neq 1$ و یا دوری یا یک گروه کوتاه‌ترین از مرتبه ۸ است. در ابتدا فرض کنید \bar{G} دوری باشد. در این صورت عنصر $x \in G$ وجود دارد به طوری که تصویر آن تحت اپی‌مورفیزم e یعنی $\bar{x} = e(x)$ یک نیست و گروه خارج‌قسمتی \bar{G} را تولید می‌کند، به عبارتی $\langle \bar{x} \rangle = \bar{G}$. به وضوح $C = \langle x \rangle Z(G)$ یک زیرگروه آبدلی از $C_G(x)$ است به طوری که $G = CK$ و چون C یک زیرگروه آبدلی و K یک زیرگروه نرمال در G است پس $[CK, CK] \leq K$. در واقع داریم

$$[G, G] \leq K = \gamma_{\infty}(G) \leq \gamma_2(G) = [G, G].$$

در نتیجه K برابر $[G, G]$ است. از آنجایی که $\bar{x} \neq 1$ لذا

$$x \in G - KZ(G) = G - [G, G]Z(G).$$

حال با به‌کار بردن گزاره ۱۵.۱.۲ و با جای‌گذاری G به جای N داریم

$$x^G = x[G, G] = xK.$$

از این‌رو

$$|C_G(x)| = \frac{|G|}{|x^G|} = \frac{|G|}{|K|}$$

و چون $G = CK$ پس

$$\frac{|C|}{|C \cap K|} = \frac{|G|}{|K|} = |C_G(x)|.$$

لذا $C_G(x) \leq C$ اما از طرفی داریم $C \leq C_G(x)$ پس $C = C_G(x)$ و بنابراین $C \cap K = 1$. در نتیجه C یک مکمل برای K در G است که شامل $Z(G)$ می‌باشد. از این‌رو برای هنگامی که \bar{G} دوری است لم ثابت شده است.

حال فرض کنید گروه خارج‌قسمتی \bar{G} یک گروه کوتاه‌ترین از مرتبه ۸ و $\bar{x} \in \bar{G} - [\bar{G}, \bar{G}]$ باشد که $x \in G$ و $e(x) = \bar{x}$. در این صورت \bar{x} از مرتبه ۴ است. لذا x را می‌توان یک ۲-عنصر در نظر گرفت، یعنی مرتبه آن توانی از ۲ باشد. قرار می‌دهیم $A = \langle x \rangle Z(G)$ که $A = \langle x \rangle Z(G)$ یک زیرگروه آبدلی از $C_G(x)$ است و هم‌چنین

$$e(A) = e(\langle x \rangle Z(G)) = e(\langle x \rangle) = \langle \bar{x} \rangle.$$

به‌وضوح $e(C_G(x)) = \frac{C_G(x)K}{KZ(G)}$ و چون ۴ $= |C_{\bar{G}}(\bar{x})| = |\frac{C_G(x)K}{KZ(G)}|$ و $C_{\bar{G}}(\bar{x}) \subseteq \frac{C_G(x)K}{KZ(G)}$ پس

$$e(C_G(x)) = \frac{C_G(x)K}{KZ(G)} = C_{\bar{G}}(\bar{x}).$$

می‌دانیم در گروه کوتاه‌ترین \bar{G} ، $\langle \bar{x} \rangle$ برابر $C_{\bar{G}}(\bar{x})$ است. بنابراین

$$e(A) = e(C_G(x)) = C_{\bar{G}}(\bar{x}) = \langle \bar{x} \rangle$$

و از این‌رو $AK = C_G(x)K$ تصویر معکوس از $\langle \bar{x} \rangle$ در گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{KZ(G)}$ است. چون $1 < K \leq KZ(G)$ پس

$$\frac{C_G(x)K}{K} = C_{\frac{G}{K}}(xK)$$

که $AK = C_G(x)K$ تصویر معکوس از گروه‌های خارج‌قسمتی زیر در $\frac{G}{K}$ است.

$$\frac{AK}{K} = \frac{C_G(x)K}{K} = C_{\frac{G}{K}}(xK).$$

در این صورت چون

$$\frac{\bar{G}}{C_{\bar{G}}(\bar{x})} = \frac{\frac{G}{KZ(G)}}{C_{\frac{G}{KZ(G)}}(xKZ(G))} = \frac{\frac{G}{KZ(G)}}{\frac{C_G(x)K}{KZ(G)}} \cong \frac{G}{C_G(x)K}$$

$$\text{و } \frac{|\bar{G}|}{|C_{\bar{G}}(\bar{x})|} = \frac{8}{4} = 2 \text{ پس } \left| \frac{G}{C_G(x)K} \right| = 2 \text{ و چون}$$

$$\frac{\frac{G}{\bar{K}}}{C_{\frac{G}{\bar{K}}}(xK)} = \frac{\frac{G}{\bar{K}}}{\frac{C_G(x)K}{K}} \cong \frac{G}{C_G(x)K}$$

پس

$$\left| \frac{G}{C_{\frac{G}{\bar{K}}}(xK)} \right| = 2.$$

از آن جایی که $\bar{x} \in \bar{G} = \frac{G}{KZ(G)}$ در $\bar{G} - [\bar{G}, \bar{G}]$ واقع می‌شود لذا $x \in G - [G, G]Z(G)$ اکنون با جای‌گذاری G به جای N در گزاره ۱۵.۱.۲، $x^G = x[G, G]$ ، از این رو x^G به صورت اجتماع هم‌دسته‌هایی از $K = \gamma_{\infty}(G)$ و بنابراین x^G تصویر معکوس از $(xK)^{\frac{G}{\bar{K}}}$ در گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{\bar{K}}$ است. در نتیجه

$$|x^G| = |K| |(xK)^{\frac{G}{\bar{K}}}|$$

و چون $[G : C_G(x)] = |x^G|$ پس

$$\left[\frac{G}{\bar{K}} : C_{\frac{G}{\bar{K}}}(xK) \right] = |(xK)^{\frac{G}{\bar{K}}}|.$$

از طرفی

$$\left[\frac{G}{\bar{K}} : C_{\frac{G}{\bar{K}}}(xK) \right] = 2$$

لذا

$$|(xK)^{\frac{G}{\bar{K}}}| = 2.$$

از این رو تصویر معکوس $(xK)^{\frac{G}{\bar{K}}}$ یعنی x^G مرتبه‌اش برابر با $2|K|$ است. اما داریم

$$|x^G| = \frac{|G|}{|C_G(x)|} = \frac{2|C_G(x)K|}{|C_G(x)|} = \frac{2|K|}{|C_K(x)|}.$$

حال چون $|x^G| = 2|K|$ پس $|C_K(x)| = 1$ و در نتیجه $C_K(x) = 1$.

از آن جایی که $1 = C_K(x) = K \cap C_G(x)$ لذا $C_K(x) = K \cap C_G(x) = 1$ یک مکمل برای K در $C_G(x)K$ است. با توجه به این که $C_G(x)K = AK$ و $A \leq C_G(x)$ (لذا $A \cap K = 1$) بنابراین $C_G(x)$ برابر با A است. فرض کنید A_2 یک ۲-سیلو زیرگروه از گروه آبلی $A = \langle x \rangle Z(G)$ و S نیز یک ۲-سیلو زیرگروه دلخواه از G و شامل A_2 باشد. چون AK اندیس دو در G دارد و $A \subseteq AK$ لذا ۲-سیلو زیرگروه از A با ۲-سیلو زیرگروه از G برابر نیست و داریم $A_2 < S$ در نتیجه بنا به قضیه ۱۸.۱.۱، $A_2 < N_S(A_2)$. بنابراین ۲-سیلو زیرگروه A_2 از A ، ۲-سیلو زیرگروه از $N_G(A_2)$ نیست. لذا $A < N_G(A_2)$. ۲-عنصر $x \in A$ در A_2 واقع می‌شود از این رو

$$C_K(A_2) \leq C_K(x) = 1.$$

داریم $K \trianglelefteq G$ و $A_2 \leq G$ بنابراین $K \trianglelefteq KA_2$ و با توجه به این که $K \cap A_2 = 1$ لذا $KA_2 = K \rtimes A_2$. قرار می‌دهیم $L = N_K(A_2)$ داریم

$$L = N_K(A_2) \subseteq N_G(A_2) \leq G$$

$$\implies LA_2 \leq G$$

و چون $L \leq K$ پس $L \cap A_2 = 1$. هم‌چنین $L \leq LA_2$ و نیز $A_2 \leq LA_2$ از این رو $LA_2 = L \times A_2$ در واقع

$$N_K(A_2)A_2 = N_K(A_2) \times A_2.$$

یعنی اعضای $N_K(A_2)$ با اعضای A_2 جابه‌جا می‌شوند. به عبارت دیگر

$$N_K(A_2) \leq C_K(A_2).$$

از طرفی همیشه داریم $C_K(A_2) \leq N_K(A_2)$ در نتیجه $1 = C_K(A_2) = N_K(A_2)$. بنابراین $KN_G(A_2) \leq K$ برابر حاصل ضرب نیم‌مستقیم $K \times N_G(A_2)$ و اکیدا شامل $K \times A$ است. اما $K \times A$ اندیس دو در G دارد بنابراین $K \times N_G(A_2)$ می‌بایست برابر G باشد. در نتیجه $N_G(A_2) = C$ یک مکمل برای K در G است به طوری که $Z(G) \leq C$. \square

$$\text{لم ۷.۲.۳. } [G, G] \cap Z(G) = 1.$$

برهان. بنا به لم ۶.۲.۳، $Z(G)$ مشمول در C و با توجه به لم ۳.۲.۳ گروه خارج‌قسمتی $\bar{C} = \frac{C}{Z(G)}$ یا دوری یا یک گروه کواترنیون از مرتبه ۸ است. چون

$$\frac{G}{K[C, C]} = \frac{KC}{K[C, C]} = \frac{K[C, C]C}{K[C, C]} \cong \frac{C}{K[C, C] \cap C} = \frac{C}{[C, C]}$$

و $\frac{C}{[C, C]}$ آبدلی است پس $\frac{G}{K[C, C]}$ نیز آبدلی است و در نتیجه $[G, G] \subseteq K[C, C]$. از طرفی به وضوح $K[C, C] \subseteq [G, G]$ لذا $[G, G] = K[C, C]$ و از آنجایی که $K = [K, G]$ پس زیرگروه مشتق عبارت است از

$$[G, G] = K \times [C, C]. \quad (۱.۳)$$

اگر \bar{C} دوری باشد آنگاه C آبدلی است. در نتیجه $[C, C] = 1$ و در این صورت طبق (۱.۳)، $[G, G] = K$. بنا به لم ۶.۲.۳، $K \cap Z(G) = 1$ پس $[G, G] \cap Z(G) = 1$. بنابراین در این حالت لم برقرار است. حال فرض کنید \bar{C} گروه کواترنیون از مرتبه ۸ و e اپی‌مورفیزم طبیعی از C به روی \bar{C} باشد. در این صورت مرکز \bar{C} دوری و از مرتبه ۲ است که آن را با \bar{Z} نشان می‌دهیم و در واقع به ازای هر $x \in C - Z(G)$ عبارت است از

$$\bar{Z} = Z(\bar{C}) = \langle x^2 Z(G) \rangle = \frac{\langle x^2 \rangle Z(G)}{Z(G)}$$

و از آنجایی که \bar{Z} نیز در \bar{C} نرمال است لذا تصویر معکوس آن نیز یک زیرگروه نرمال آبدلی از C است که آن را با Z نشان می‌دهیم و عبارت است از

$$Z = e^{-1}(\bar{Z}) = \langle x^2 \rangle Z(G),$$

به طوری که $Z(G) < Z \triangleleft C$. چون $Z(\bar{C}) = \bar{Z}$ تنها زیرگروه مینیمال از \bar{C} است پس به ازای هر $\bar{y} \in \bar{C}^\#$ ، $\bar{Z} \subset \langle \bar{y} \rangle$. از این رو به ازای هر $y \in C - Z(G)$

$$Z = \langle x^2 \rangle Z(G) < \langle y \rangle Z(G),$$

که $\langle y \rangle Z(G)$ یک گروه آبلی است و در نتیجه $Z \leq Z(C)$. از آنجایی که $\frac{\bar{C}}{\bar{Z}}$ یکرخت با گروه چهارتایی کلاین است لذا $\frac{\bar{C}}{\bar{Z}}$ یک ۲-گروه آبلی مقدماتی از مرتبه ۴ و در نتیجه پوچ‌توان است. طبق قضیه سوم یکرختی داریم $\frac{C}{Z} \cong \frac{\bar{C}}{\bar{Z}}$. در این صورت $\frac{C}{Z}$ نیز یک ۲-گروه آبلی مقدماتی از مرتبه ۴ و در نتیجه پوچ‌توان است و چون داریم $Z \leq Z(C)$ پس بنا به گزاره ۱۶.۲.۱، C یک گروه پوچ‌توان و از رده پوچ‌توانی ۲ است. با توجه به این که $\bar{C} = \frac{C}{Z(G)}$ کواترنیون است داریم

$$Z(\bar{C}) = [\bar{C}, \bar{C}] = \frac{[C, C]Z(G)}{Z(G)}.$$

بنابراین $Z = \langle x^2 \rangle Z(G) = [C, C]Z(G)$ و در نتیجه $[C, C] \leq Z$. چون $\frac{C}{Z}$ تولید شده توسط دو عنصر xZ, yZ است که $x, y \in C$ پس

$$C = \langle x, y, z \mid z \in Z(G) \rangle$$

لذا $[C, C] = \langle [x, y] \rangle$. اپی‌مورفیسم طبیعی $\bar{C} : C \rightarrow \bar{C}$ ، $e : C \rightarrow \bar{C}$ را به روی $[\bar{C}, \bar{C}]$ می‌برد که $|\bar{Z}| = |\bar{C}, \bar{C}|$ و نیز $|\bar{Z}| = 2$ چون

$$\frac{[C, C]Z(G)}{Z(G)} \cong \frac{[C, C]}{[C, C] \cap Z(G)}, \quad |[C, C]| = 2 = |\bar{Z}|$$

پس $[C, C] \cap Z(G) = 1$. از این رو اشتراک $Z(G) = 1 \times Z(G)$ (که یک زیرگروه از حاصل ضرب نیم‌مستقیم $G = K \rtimes C$ است) با $[G, G] = K \times [C, C]$ برابر $1 \times 1 = 1$ است و بنابراین حکم برقرار است. \square

لم ۸.۲.۳. K یک زیرگروه نرمال مینیمال از G است.

برهان. فرض کنید K یک زیرگروه نرمال مینیمال از G نباشد. چون $1 < K \trianglelefteq G$ پس دو زیرگروه نرمال L و M از G وجود دارند که

$$M \triangleleft L \triangleleft K$$

در صورتی که هم $\frac{K}{L}$ و هم $\frac{L}{M}$ عامل‌های اصلی از G هستند. بنا به لم ۶.۲.۳ مکمل C برای K در G وجود دارد به طوری که $Z(G) \leq C$. از این رو $Z(G) \cap K = 1$. طبق لم ۳.۲.۳ گروه خارج‌قسمتی $\frac{G}{Z(G)}$ یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس $K \cong \frac{KZ(G)}{Z(G)}$ و مکمل فروبنیوس $\frac{C}{Z(G)}$ است. از این رو طبق نتیجه ۶.۱.۳ داریم

$$\frac{KZ(G)}{Z(G)} = \frac{[K, G]Z(G)}{Z(G)}.$$

از آنجایی که $K \cap Z(G) = 1$ لذا $|K| = |[K, G]|$ و چون $[K, G] \subseteq K$ پس $K = [K, G]$. چون $\frac{G}{Z(G)} = \frac{KC}{Z(G)}$ پس $\frac{G}{Z(G)} = \frac{LC}{Z(G)}$ وجود دارد که $H \leq G$ و چون $\frac{H}{Z(G)} = \frac{LC}{Z(G)}$ یک گروه فروبنیوس با

هسته فروبنیوس $\frac{KZ(G)}{Z(G)}$ است پس بنا به قضیه ۱.۱.۳ به ازای هر $x \in \frac{KZ(G)}{Z(G)}$

$C_{\frac{G}{Z(G)}}(x) \leq \frac{KZ(G)}{Z(G)}$ و از آنجایی که $\frac{LZ(G)}{Z(G)} \leq \frac{KZ(G)}{Z(G)}$ لذا به ازای هر $x \in \frac{LZ(G)}{Z(G)}$

$C_{\frac{H}{Z(G)}}(x) \leq \frac{LZ(G)}{Z(G)}$ و در نتیجه طبق قضیه ۱.۱.۳، نیز یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس

$\frac{LZ(G)}{Z(G)}$ و مکمل فروبنیوس $\frac{C}{Z(G)}$ است. از این رو طبق نتیجه ۶.۱.۳ داریم

$$\frac{LZ(G)}{Z(G)} = \frac{[L, G]Z(G)}{Z(G)}$$

از آنجایی که $L \cap Z(G) = 1$ لذا $|L| = |[L, G]|$ و چون $[L, G] \subseteq L$ پس $L = [L, G]$ و نیز به همین ترتیب $M = [M, G]$. چون $Z(G) \cap K = 1$ و $K = [K, G]$ و نیز هم‌چنین طبق ابتدای اثبات $\frac{L}{M}$ و $\frac{K}{L}$ عامل‌های اصلی از G هستند پس بنا به گزاره ۱۸.۱.۲، $(L - M)$ و $(K - L)$ برابر تنها یک رده تزویج در G می‌باشند. حال زیرگروه نرمال $N = MZ(G) \trianglelefteq G$ را در نظر بگیرید. چون $M \cap Z(G) = 1$ و $M \trianglelefteq MZ(G)$ و نیز $Z(G) \trianglelefteq MZ(G)$ پس $N = MZ(G)$ حاصل ضرب مستقیم

$M \times Z(G)$ است. از آنجایی که $\frac{MZ(G)}{Z(G)} \leq \frac{KZ(G)}{Z(G)}$ لذا طبق گزاره ۹.۳.۱ گروه خارج‌قسمتی

$$\frac{\frac{G}{Z(G)}}{\frac{MZ(G)}{Z(G)}} \cong \frac{G}{MZ(G)} = \frac{G}{N} = \bar{G}$$

یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس

$$\frac{\frac{KZ(G)}{Z(G)}}{\frac{MZ(G)}{Z(G)}} \cong \frac{KZ(G)}{MZ(G)} \cong \frac{K}{K \cap (MZ(G))} = \frac{K}{M(K \cap Z(G))} = \frac{K}{M}$$

که

$$\bar{K} = \frac{KN}{N} = \frac{(K \times Z(G))}{(M \times Z(G))} \cong \frac{K}{M}$$

و مکمل فروبنیوس

$$\bar{C} = \frac{CN}{N} = \frac{(M \times C)}{(M \times Z(G))} \cong \frac{C}{Z(G)}$$

است. چون طبق قضیه دوم یکرختی داریم

$$\bar{L} = \frac{LN}{N} \cong \frac{L}{N \cap L} = \frac{L}{M}$$

و از طرفی $\frac{L}{M}$ یک عامل اصلی از G و لذا یک زیرگروه نرمال مینیمال از $\frac{G}{M}$ و مشمول در $\frac{K}{M}$ است پس \bar{L} نیز یک زیرگروه نرمال مینیمال از $\frac{G}{N}$ و مشمول در \bar{K} است. هم‌چنین با توجه این‌که

و یک زیرگروه نرمال مینیمال از $\frac{\bar{G}}{\bar{L}}$ است. در نتیجه $(\bar{K} - \bar{L})$ و نیز $(\bar{L}^\# = \bar{L} - 1)$ برابر تنها یک رده \bar{G} -تزویج هستند. چون $\bar{K} = \frac{KN}{N}$ هسته فروبنیوس $\bar{G} = \frac{G}{N}$ است پس طبق قضیه ۸.۳.۱، \bar{K} پوچ‌توان است. از این رو چون $\bar{L} \trianglelefteq \bar{K}$ و $\bar{L} \neq 1$ پس بنا به قضیه ۱۵.۲.۱، $\bar{L} \cap Z(\bar{K}) \neq 1$ و از آنجایی که \bar{L} زیرگروه نرمال مینیمال از \bar{G} است لذا $\bar{L} \leq Z(\bar{K})$. به عبارتی دیگر \bar{L} در \bar{K} مرکزی است، یعنی تمام اعضای \bar{L} با تمام اعضای \bar{K} جابه‌جا می‌شوند و چون $\bar{L} - 1$ برابر یک رده \bar{G} -تزویج است پس $x \in \bar{L}^\#$ وجود دارد که

$$\begin{aligned}\bar{L}^\# = x^{\bar{G}} &= \{\bar{g}^{-1}x\bar{g} \mid \bar{g} \in \bar{G}\} \\ &= \{\bar{g}^{-1}x\bar{g} \mid \bar{g} \in \bar{C}\}.\end{aligned}$$

در نتیجه $x^{\bar{G}} = x^{\bar{C}} = \bar{L}^\#$ به طوری که $|\bar{L}^\#| = |x^{\bar{C}}| = |\bar{C}|$ (در واقع رده \bar{G} -تزویج $\bar{L}^\#$ یک رده \bar{C} -تزویج از مرتبه $|\bar{C}|$ است). چون $\frac{\bar{K}}{\bar{L}}$ زیرگروه نرمال مینیمال در $\frac{\bar{G}}{\bar{L}}$ و از طرفی $\frac{\bar{G}}{\bar{L}}$ حل‌پذیر است پس $\frac{\bar{K}}{\bar{L}}$ آبدلی است. اکنون با توجه به این که $\frac{\bar{K}}{\bar{L}}$ آبدلی و از طرفی $\bar{K} - \bar{L}$ نیز برابر یک رده \bar{G} -تزویج است لذا $\bar{k}\bar{L} \in (\frac{\bar{K}}{\bar{L}})^\#$ وجود دارد که

$$\begin{aligned}\left(\frac{\bar{K}}{\bar{L}}\right)^\# &= (\bar{k}\bar{L})\bar{L} \\ &= \{(\bar{g}\bar{L})^{-1}(\bar{k}\bar{L})(\bar{g}\bar{L}) \mid \bar{g} \in \bar{G}\} \\ &= \{(\bar{g}\bar{L})^{-1}(\bar{k}\bar{L})(\bar{g}\bar{L}) \mid \bar{g} \in \bar{C}\} \\ &\implies \left|\left(\frac{\bar{K}}{\bar{L}}\right)^\#\right| = |\bar{C}|.\end{aligned}$$

به عبارت دیگر مرتبه رده \bar{G} -تزویج $(\frac{\bar{K}}{\bar{L}})^\#$ از گروه خارج قسمتی $\frac{\bar{G}}{\bar{L}}$ برابر مرتبه \bar{C} است. بنابراین

$$\left|\frac{\bar{K}}{\bar{L}}\right| = |\bar{L}| = |\bar{C}| + 1.$$

بنا به قضیه ۱.۱.۳ به ازای هر $\bar{x} \in \bar{K} - \bar{L}$ چون $C_{\bar{G}}(\bar{x}) \subseteq \bar{K}$ پس $C_{\bar{G}}(\bar{x})$ برابر $C_{\bar{K}}(\bar{x})$ و شامل $\langle \bar{x} \rangle Z(\bar{K})$ است که همچنین $\langle \bar{x} \rangle \bar{L} \leq \langle \bar{x} \rangle Z(\bar{K})$. حال چون $\bar{x} \notin \bar{L}$ لذا $\bar{L} < C_{\bar{G}}(\bar{x}) \leq \bar{K}$.

در نتیجه

$$|\bar{x}^{\bar{G}}| = \frac{|\bar{G}|}{|C_{\bar{G}}(\bar{x})|} < \frac{|\bar{G}|}{|\bar{L}|} = \frac{|\bar{C}||\bar{K}|}{|\bar{L}|} = |\bar{C}|\frac{|\bar{K}|}{|\bar{L}|} = |\bar{C}|^2 + |\bar{C}|. \quad (2.3)$$

اما $\bar{x}^{\bar{G}} = \bar{K} - \bar{L}$ از مرتبه زیر است

$$|\bar{K}| - |\bar{L}| = (|\bar{C}| + 1)^2 - (|\bar{C}| + 1) = |\bar{C}|^2 + |\bar{C}|$$

□ که این با نابرابری (۲.۳) در تناقض است و از این رو لم برقرار است.

تذکر ۹.۲.۳. در ادامه‌ی این بخش G یک گروه دلخواه است که ممکن است در شرایط تذکر ۱.۲.۳ صدق نکند.

سه قضیه‌ی مهم زیر را که بدون اثبات بیان می‌کنیم روابط بین گروه‌های کامینا و گروه‌های فروبنیوس را نشان می‌دهند.

قضیه ۱۰.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G گروه کامینا است اگر و تنها اگر یکی از شرایط زیر برقرار باشد:

(۱) G یک p -گروه کامینا باشد به طوری که رده پوچ‌توانی آن ۲ یا ۳ است.

(۲) G یک گروه فروبنیوس باشد به طوری که مکمل فروبنیوس آن دوری است.

(۳) G یک گروه فروبنیوس باشد به طوری که مکمل فروبنیوس آن یکریخت با گروه کوتاه‌ترین است.

□ برهان. به [۱۶] صفحه ۱ رجوع شود.

قضیه ۱۱.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G گروه ۲-کامینا است اگر و تنها اگر

(۱) G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس Z_{p^r} و مکمل فروبنیوس $Z_{p^{r-1}}$ باشد به طوری که p یک عدد اول است و $r \geq 1$ یا

(۲) G یک ۲-گروه فوق ویژه باشد.

□ برهان. به [۱۹] صفحه ۲۵۱ رجوع شود.

قضیه ۱۲.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G گروه ۳-کامینا است اگر و تنها اگر

(۱) G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس Z_{p^r} و مکمل فروبنیوس $Z_{p^{r-1}}$ باشد به طوری که p یک عدد اول است و $r \geq 1$ یا

(۲) G یک ۳-گروه فوق ویژه باشد یا

(۳) G یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس Z_{3^2} و مکمل فروبنیوس Q_8 باشد.

□ برهان. به [۱۹] صفحه ۲۵۱ رجوع شود.

قضیه ۱۳.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی غیرپوچ‌توان باشد. در این صورت گزاره‌های زیر معادلند:

(۱) G در شرط A صدق می‌کند.

(۲) G در شرط B صدق می‌کند و $Z(G) = 1$.

(۳) G در شرط B صدق می‌کند و $Z(G) \leq [G, G]$.

(۴) G با یکی از گروه‌های زیر یکرخت است:

$$(A) \quad F^+ \rtimes F^\times \quad \text{که } F \text{ یک میدان متناهی است و } |F| > 2.$$

$$(B) \quad E_9 \rtimes Q_8.$$

برهان. $1 \Leftarrow 2$. چون G در شرط A صدق می‌کند پس بنا به گزاره ۱۰.۱.۲، G در شرط B نیز صدق می‌کند. از این رو تمام نتایجی را که در این بخش به دست آوردیم برای G و $K = \gamma_\infty(G)$ نیز معتبر هستند. بنا به لم ۲.۲.۳، $1 < K = [K, G]$ ، لذا طبق گزاره ۱۱.۱.۲، $Z(G) \leq [K, G] = K$. اما بر طبق لم ۶.۲.۳، $Z(G) \cap K = 1$ و در نتیجه $Z(G) = 1$. به عبارت دیگر اگر $Z(G) = 1$ آنگاه شرط A معادل شرط B است. بنابراین گزاره (۱) برقرار است اگر و تنها اگر گزاره (۲) برقرار باشد.

$2 \Leftarrow 3$. چون G در شرط B صدق می‌کند پس بنا به لم ۷.۲.۳، $[G, G] \cap Z(G) = 1$ و از آنجایی که $Z(G) \leq [G, G]$ لذا $Z(G) = 1$.

$3 \Leftarrow 2$. بر طبق لم ۷.۲.۳، $[G, G] \cap Z(G) = 1$. اینک چون $Z(G) \leq [G, G]$ پس باید داشته باشیم $Z(G) = 1$.

$2 \Leftarrow 4$. بر طبق لم ۸.۲.۳، $K = \gamma_\infty(G)$ یک زیرگروه نرمال مینیمال از G است و از آنجایی که $K = [K, G]$ ، لذا بنا به گزاره ۱۷.۱.۲، $K^\# = K - 1$ تنها یک رده G -تزویج است که $|K^\#| \geq 2$ و نیز K یک p -گروه آبلی مقدماتی است.

هم‌چنین با توجه به لم ۶.۲.۳ مکمل C برای K در G وجود دارد که $Z(G) \leq C$. طبق فرض $Z(G) = 1$ پس بنا به لم ۳.۲.۳، $\frac{G}{Z(G)} = \frac{G}{1} = G = K \rtimes C$ ، یک گروه فروبنیوس با هسته فروبنیوس K و مکمل فروبنیوس C است که مکمل فروبنیوس یا دوری غیربدیهی و یا یک گروه کواترنیون از مرتبه ۸ است. طبق قضیه ۳۲.۱.۱، C روی K با تزویج عمل می‌کند. به عبارتی داریم

$$C \times K \longrightarrow K.$$

$$(c, k) \longmapsto k^c = c^{-1}kc$$

با توجه به این‌که G یک گروه فروبنیوس است لذا بنا به قضیه ۶.۳.۱ پایدارساز یک عنصر از K در C عبارت است از

$$St_C(k) = \{c \in C \mid c^{-1}kc = k\} = C_C(k) = 1,$$

هم‌چنین C -مدار عنصر $k \in K$ به صورت زیر است

$$Orb_C(k) = \{k^c \mid c \in C\}.$$

از این رو $|C| = |\{k^e | c \in C\}|$. چون $K^\#$ تنها یک رده G -تزویج در G است لذا $|K^\#| = |C|$. بنابراین

$$|K| = |C| + 1.$$

حال اگر C دوری باشد آنگاه G حاصل ضرب نیم‌مستقیم از یک گروه آبدلی مقدماتی K از مرتبه $p^n > 2$ به ازای $n \geq 1$ و نیز یک گروه دوری C از مرتبه $p^n - 1$ است که به‌طور باوفا روی K عمل می‌کند. در این صورت G یکرخت با گروه $F^+ \times F^\times$ برای میدان متناهی F از مرتبه p^n در بخش (آ) از گزاره (۴) است.

حال اگر C یک گروه کواترنیون از مرتبه ۸ باشد آنگاه $|K| = |C| + 1 = 9$. در این صورت G یکرخت با گروه $E_9 \times Q_8$ در بخش (ب) از گزاره (۴) است.

۴ \Leftarrow ۱. طبق مثال ۱۰.۱.۳، $G = F^+ \times F^\times$ یک گروه فروبنیوس است پس بنا به لم ۲.۱.۳، $Z(G) = 1$ و نیز بنا به قضیه ۱۰.۲.۳، G یک گروه کامینا است. لذا به ازای هر $x \in G - [G, G]$ ، $x^G = x[G, G]$ هم‌چنین بنا به قضیه ۱۱.۲.۳، G یک گروه ۲-کامینا است لذا طبق تعریف ۷.۲.۲ زیرگروه جابه‌جاگر از آن، اجتماعی از دو رده تزویج است. به‌وضوح یکی از این دو رده تزویج، رده تزویج یک است. برطبق نتیجه ۱۱.۱.۳، $[G, G] = F^+ \times 1$ و

$$\gamma_2(G) = \gamma_3(G) = \gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = F^+ \times 1.$$

اینک با توجه به مطالب فوق، به ازای هر $x \in G$ رده‌های تزویج از G به‌صورت زیر هستند

$$x^G = x[G, G] = x(F^+ \times 1) \quad \forall x \in G - [G, G]$$

$$x^G = [G, G]^\# = (F^+)^\# \times 1 \quad \forall x \in [G, G] - 1$$

$$x^G = 1 \quad x = 1$$

بنابراین عناصر دلخواه x و y از G در دو زیرمجموعه $\gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ یا $\gamma_2(G) - 1$ قرار می‌گیرند. در این صورت سه حالت زیر امکان پذیر است:

(حالت اول) $x, y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$. لذا $x, y^{-1} \notin Z(G)$. چون $y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ پس $y^{-1} \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$. حال بنا به رده‌های تزویج فوق داریم

$$x^G = xG' \quad , \quad (y^{-1})^G = y^{-1}G'.$$

فرض کنید $x^G \neq (y^{-1})^G$. بنابراین $xG' \neq y^{-1}G'$ که این نتیجه می‌دهد $xy \notin G'$ و از این رو در این صورت $(xy)^G = (xy)G'$

$$x^G y^G = xG' yG' = (xy)G' = (xy)^G.$$

در نتیجه به ازای $x, y \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ حکم برقرار است.

(حالت دوم) $x \in \gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ و $y \in (\gamma_2(G))^\#$. در این صورت بنا به رده‌های تزویج فوق داریم

$$x^G = x\gamma_2(G) \quad , \quad y^G = (\gamma_2(G))^\#.$$

فرض کنید $x^G \neq (y^{-1})^G$. به‌وضوح

$$x^G y^G = x\gamma_2(G)(\gamma_2(G))^\# = x\gamma_2(G).$$

چون $x \notin \gamma_2(G)$ و $y \in (\gamma_2(G))^\#$ پس $xy \notin \gamma_2(G)$. در نتیجه

$$(xy)^G = xy\gamma_2(G) = x\gamma_2(G).$$

بنابراین G در شرط A صدق می‌کند.

(حالت سوم) $x, y \in (\gamma_2(G))^\#$. در این صورت بنا به رده‌های تزویج فوق داریم، $x^G = (y^{-1})^G =$

$(\gamma_2(G))^\#$ لذا این حالت در نظر گرفته نمی‌شود.

بنابراین در هر یک از سه حالت فوق حکم برقرار است.

اکنون فرض کنید $G = E_9 \rtimes Q_8$. طبق مثال ۱۳.۱.۳، G یک گروه فروبنیوس است پس بنا به لم ۲.۱.۳،

$Z(G) = 1$ و نیز بنا به قضیه ۱۰.۲.۳، G یک گروه کامینا است. لذا به ازای هر $x \in G - [G, G]$ ،

$x^G = x[G, G]$ هم‌چنین بنا به قضیه ۱۲.۲.۳، G یک گروه ۳-کامینا است لذا زیرگروه جابه‌جاگر از

آن، اجتماعی از سه رده تزویج است. به‌وضوح یکی از این دو رده تزویج، رده تزویج یک است. برطبق

نتیجه ۱۶.۱.۳، $[G, G] = G' = E_9 \rtimes Z(Q_8)$ و $\gamma_3(G) = E_9 \times 1$ و نیز

$$\gamma_4(G) = \gamma_5(G) = \gamma_6(G) = \dots = \gamma_\infty(G) = E_9 \times 1.$$

اینک با توجه به مطالب فوق، به ازای هر $x \in G$ رده‌های تزویج از G به‌صورت زیر هستند

$$x^G = x\gamma_2(G) = x(E_9 \rtimes Z(Q_8)) \quad \forall x \in G - \gamma_2(G)$$

$$x^G = x\gamma_3(G) = x(E_9 \times 1) \quad \forall x \in \gamma_2(G) - \gamma_3(G)$$

$$x^G = \gamma_3(G)^\# = (E_9)^\# \times 1 \quad \forall x \in \gamma_3(G) - 1$$

$$x^G = 1 \quad x = 1$$

بنابراین عناصر دلخواه x و y از G در سه زیرمجموعه $\gamma_1(G) - \gamma_2(G)$ یا $\gamma_2(G) - \gamma_3(G)$ یا $\gamma_3(G) - 1$

قرار می‌گیرند که اثبات قضیه در هر یک از حالت‌های ممکن، مانند مرحله قبل است.

□

قضیه ۱۴.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی غیرپوچ‌توان باشد. در این صورت G در شرط B صدق

می‌کند اگر و تنها اگر G با یکی از گروه‌های زیر ایزوکلینیک باشد.

$$(1) \quad F^+ \rtimes F^\times \text{ که } F \text{ یک میدان متناهی است و } |F| > 2.$$

$$(2) \quad E_9 \rtimes Q_8.$$

برهان. فرض کنید G در شرط B صدق کند. در این صورت تمام نتایج این بخش برای G و $K = \gamma_\infty(G)$ نیز برقرار است. به‌ویژه بنا به لم ۷.۲.۳ داریم $[G, G] \cap Z(G) = 1$.
 لذا طبق قضیه ۴.۳.۲، G با گروه خارج قسمتی $\bar{G} = \frac{G}{Z(G)}$ ایزوکلینیک است. هم‌چنین طبق گزاره ۸.۱.۲، در شرط A صدق می‌کند. به‌علاوه $1 < K = \frac{KZ(G)}{Z(G)} \cong \gamma_\infty(\bar{G})$ تصویر از $K = \gamma_\infty(G)$ است. از این رو بنا به قضیه ۱۳.۲.۳، \bar{G} با یکی از گروه‌های $F^+ \times F^\times$ یا $E_9 \times Q_8$ یکرخیخت و در نتیجه G با یکی از این گروه‌ها ایزوکلینیک است.
 حال به‌عکس فرض کنید G با یکی از گروه‌های $F^+ \times F^\times$ یا $E_9 \times Q_8$ ایزوکلینیک باشد. هر یک از این گروه‌ها با توجه به قضیه ۱۳.۲.۳ در شرط B صدق می‌کنند. بنابراین طبق نتیجه ۷.۳.۲، G در شرط B صدق می‌کند. \square

قضیه ۱۵.۲.۳. فرض کنید G یک گروه متناهی باشد. در این صورت G در شرط B صدق می‌کند اگر و تنها اگر G با گروهی که در شرط A صدق می‌کند ایزوکلینیک باشد. از این رو G باید با یکی از گروه‌های زیر ایزوکلینیک باشد.

(۱) هر گروه آبلی متناهی.

(۲) p -گروه کامینا.

(۳) $F^+ \times F^\times$ که F یک میدان متناهی است و $|F| > 2$.

(۴) $E_9 \times Q_8$.

برهان. بنا به لم ۳.۳.۲ هرگاه G یک گروه آبلی متناهی باشد حکم برقرار است. فرض کنید G یک گروه نآبلی پوچ‌توان باشد. در این صورت بنا به قضیه ۱۰.۳.۲، G در شرط B صدق می‌کند اگر و تنها اگر G با یک p -گروه کامینا ایزوکلینیک باشد. حال فرض کنید G یک گروه نآبلی غیرپوچ‌توان باشد. در این صورت بنا به قضیه ۱۴.۲.۳، G در شرط B صدق می‌کند اگر و تنها اگر G با $F^+ \times F^\times$ و یا با $E_9 \times Q_8$ ایزوکلینیک باشد. \square

قضیه ۱۶.۲.۳. فرض کنید G یک گروه نآبلی متناهی باشد که در شرط B صدق می‌کند. در این صورت G در شرط A صدق می‌کند اگر و تنها اگر $Z(G) \leq [G, G]$.

برهان. از قضیه‌های ۱۷.۲.۲ و ۱۳.۲.۳ نتیجه حاصل می‌شود. \square

مراجع

- [۱] ع.ر. جمالی. مباحثی در نظریه‌ی گروه‌ها. انتشارات مبتکران، ۱۳۸۰.
- [2] Z. Arad and M. Herzog. *Products of conjugacy classes in group*. Springer Verlag, 1985.
- [3] J.L. Brenner, M. Randall and J.Riddell. Covering theorems for FINASIGS. *I,colloq. Math*, 32:39-48,1974.
- [4] C.R. Leedham-Green and S. Mckay. *The structure of groups of prime power order*. New York, 2002.
- [5] E.C. Dade and M.K. Yadav. Finite groups with many product conjugacy classes. *Israel journal of mathematics*, 154:29-49, 2006.
- [6] R. Dark and C.M. Scoppola. On Camina groups of prime power order. *Journal of algebra*, 181:787–802,1996.
- [7] M. Droste. *Product of conjugacy classes of the infinite symmetric group*. Springer Verlag, 1983.
- [8] N.L. Gordeev. Products of conjugacy classes in algebraic groups. *Journal of algebra*, 173:715-744,1995.
- [9] N.L. Gordeev. Products of conjugacy classes in perfect linear groups. *Journal of algebra*, 321:67-89,2005.
- [10] L.C. Grove and J.wileg Sons. *Groups and characters*. New york, 1997.
- [11] R.M. Guralnick, G. Malle and P.H. Tiep. Products of conjugacy classes in finite and algebraic simple groups. *Advances in mathematics*, 234:618-652, 2013.
- [12] P. Hall. The classification of prime power groups. *Journal fur die reine angewandte mathematik*, 182:130-141,1940.

-
- [13] B. Huppert. *Endliche gruppen*. Springer Verlag Berlin Heidelberg New york, 1967.
- [14] I.M. Isaacs. *Charater theory of finite groups*. New york, 1967.
- [15] A. Lev. Products of cyclic conjugacy classes in the groups $PSL(n,F)$. *Linear algebra and its applications*, 179:59-83,1993.
- [16] M.L. Lewis. *Classifying Camina groups*. Department of mathematical sciences,Kent university, 2011.
- [17] I.D. Macdonald. Some p-groups of Frobenius and extra-special type. *Israel journal of mathematics*, 40:350-364, 1981.
- [18] A. Machi. *An introduction to ideas and methods of the theory of groups*. Springer, 2012.
- [19] A.S. Muktibodh and S.H.Ghate. On Camina group and generalizations. *Algebra and discrete mathematics*, 65:250-260, 2013.
- [20] D.S. Passman. *Permutation groups*. New york, 2012.

واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

Elementary Abelian.....	آبلی مقدماتی.....
Argument	استدلال
Induction	استقرا
Faithful	باوفا
Trivial.....	بدیهی.....
Stabilizer.....	پایدارساز.....
Nilpotent.....	پوچ‌توان.....
Generalized.....	تعمیم یافته.....
Commutator.....	جابه‌جاگر.....
Direct Product.....	حاصل ضرب مستقیم.....
Semi-Direct Product.....	حاصل ضرب نیم‌مستقیم.....
Solvable	حل پذیر
Automorphism.....	خودریختی.....
Nilpotency class.....	رده پوچ‌توانی.....
Conjugacy class.....	رده تزویج.....
Characteristic Subgroup.....	زیرگروه مشخصه.....
Central Series.....	سری مرکزی.....
Upper Central Series.....	سری مرکزی بالایی.....
Lower Central Series.....	سری مرکزی پایینی.....
Action.....	عمل.....
Chief Factor	عامل اصلی.....
Composition Factor	عامل ترکیب.....
Vector Space	فضای برداری.....
Kleins 4-Group.....	گروه چهارتایی کلاین.....
Symetric Group.....	گروه متقارن.....
Derived Group.....	گروه مشتق.....

Transitive	متعدی
Finite	متناهی
Orbit	مدار
Conjugate	مزدوج
Order	مرتبه
Characteristically Simple	مشخصا ساده
Complement	مکمل
Field	میدان
Minimal Normal	نرمال مینیمال
Kernel	هسته
Coset	هم‌دسته

Aabstract

In this thesis first we define conjugacy classes finite groups and we express this the feature which the product of any two non-inverse conjugacy classes is equal to a conjugacy class, in terms of A and B hypotheses.

Then we define Camina groups, Frobenius groups and the isoclinism and isoclinic in finite groups and Then we study Their relation with hypotheses A and B.

keywords: conjugacy class, Affine group, Camina group, Isoclinism, Frobenius group

Shahrood University Of Technology

Shahrood University of Technology
Faculty Of Mathematical Sciences

Dissertation Submitted in Partial
Fulfillment of The Requirements For The
Degree of Master of Science in
Pure Mathematics

Finite groups with special conjugacy classes

Supervisor

Dr. Sayyed Heidar Jafari

by

Roghayeh Malekpour

2014